

Adventes Vēstis

2012. gada marts, #3 (193)

Vienoti Kristus
cerībā

KRISTIEŠI,
PASAULES
SKATĪJUMS UN
GUDRĪBA

DRAUDŽU
JAUNIEŠI
EVANĢELIZĒ
AIZKRAUKLĒ

ĢIMENES
PROBLĒMAS
MĒS VARAM
UZVARĒT

MĀCĪTĀJS PAR
TO VAI BĪBELĒ
IR KĻŪDAS?

INTERVIJA AR
KRISTAPU
GRĪNBERGU
NO TALSĪEM

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Vārds mācītājam	12
Intervija	14
Ģimene	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
Citu konfesiju ziņas	23

Ierakstīti Dieva stāstā

Sveiciens atkal jaunā pavasarī lasītājiem no visas izdevuma komandas dalībniekiem!

Šoreiz nākam pie jums ar pārdomātu, iepriekš izlūgtu un plānotu izdevumu, lai rosinātu, informētu un mudinātu domāt un pieņemt lēmumus.

Uzrunājam jūs ar interviju, tuvām un tālām ziņām, vēstīm no dažādām kalpošanas nodaļām Latvijas Draudžu savienībā un atskatiem vēsturē, šoreiz Kurzemes pusē, kā arī jauna mācītāja viedokli.

Līdz nākošā izdevuma laikam visa kristīgā pasaule pieminēs Kristus upuri mūsu glābšanai un Viņa augšāmcelšanos mūsu drošībai un cerībai. Atgādināsim paši sev un cits citam tāpat

kā apustulis Pāvils rakstīja Efesiešiem (1:11-12), ka Kristus visu vada pēc Sava gribas lēmuma – mēs bijām izredzēti jau iepriekš savu cerību likt uz Kristu, lai tādējādi pagodinātu Dieva varenību.

Vai tas nav fantastiski, ka Dievs ir patiešām ierakstījis cilvēku savā stāstā, pirms to vēl sapratām un apzinājāmies? Izdzīvosim katrs atsevišķi un visi kopā tās lomas, ko Dievs uzrakstījis tieši mums katram un visiem kopā kā draudzei!

Lai sokas un veicas visiem Jums personīgajā, ģimenes un draudzes dzīvē!

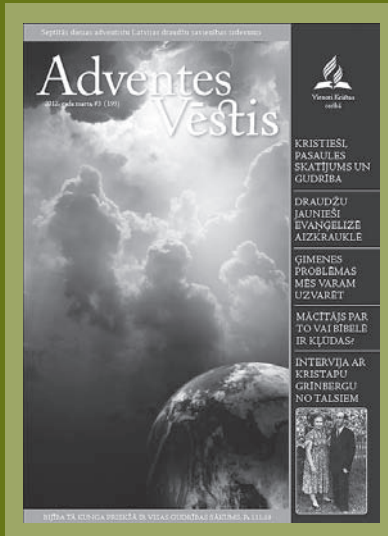
Pavasara svētības vēlot,

*Valda Reķe,
Ģimenes kalpošanas nodaļa*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvijs BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Shutterstock.com

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Viesturs Reķis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Mūsdienu misija

Atnācis ilgi gaidītais pavasaris, atnesdams siltākus saules starus, pavasara ziedus, pumpurus. Apliecinājums jaunai dzīvībai, atdzimšanai. Pēc ziemas sastinguma, saltuma atnāk pārmaiņas, un, vērojot cilvēkus, var redzēt smaidīgākas sejas, enerģiskāku gājumu. Pavasaris liek atkal sarosīties plāniem, idejām, jauniem darbiem.

Domājot par mūsu Baznīcas dzīvi un darbību, vēlos atgādināt kādu aspektu, par kuru mazāk runāts, bet kam ir liela nozīme mūsu misijas izpratnē un praksē. Tas ir saistīts ar "ietekmes centru" izveidošanu. Februāra pēdējās dienās Rīgā viesojās Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences Misijas nodaļas pārstāvis Garijs Krauze. Viņa mērķis bija tikties ar Baltijas ūnijas un Igaunijas, Lietuvas, Latvijas draudžu vadītājiem un mācītājiem, kuri darbojas ar inovatīvām misijas metodēm, lai pārrunātu tālākas misijas ieceres.

Reizēm savu misiju saprotam kā nepieciešamību pasludināt kādas dogmas, kuras mums liekas nozīmīgākās, un tos, kas atsaucas tām, darīt par draudzes locekļiem. Tālāk, censties izpatikt kādiem iedomātiem garīguma standartiem vai izpaušmēm un dalīt cilvēkus labajos un sliktajos. Mums liekas, ka zinām, ko citiem vajag, pat nerunājot ar tiem. Bet tā nav misija, un garīgums bieži vien tiek pārprasts.

Šajā sakarā vēlos atgādināt lasītājiem par Kristus metodi, kad viņš sastapās ar cilvēkiem. Elena G. Vaita to sasummē: "Tikai Kristus metode dos patiesu veiksmi aizsniegt cilvēkus. Glābējs bija pastāvīgā saskarsmē ar cilvēkiem kā tas, kas vēlas viņiem labu. Viņš viņiem izrādīja Savas simpātijas, kalpoja viņu vajadzībām un ieguva viņu uzticību. Tad Viņš viņiem sacīja: „Sekoiet man!”" (Ellen G. White "The Ministry of Healing") Kristus ir ieinteresēts katrā cilvēkā.

Saskarsme ar cilvēkiem ir nepieciešama, lai uzzinātu viņu patiesās vajadzības, saprastu viņu dvēseles stāvokli un ilgas. Parādīt simpātijas, nenosodot, neizsakot spriedumus, lai varētu pakalpot tiem viņu vajadzībā. Tas dos cilvēkiem pārlicību, ka var mums uzticēties, un tad viņi būs gatavi uzklaut aicinājumu nodot savu dzīvi Jēzum Kristum. Jēzus kalpošana, uzrunājot katru cilvēku personīgi, tā ļaujot cilvēkam pašam sākt apjaust savas patiesās vajadzības. Un ikviena vislielākā vajadzība ir personīgas attiecības ar Glābēju Jēzu Kristu. Tas ir misijas mērķis. Jau pieminētā Elena G. Vaita rakstīja grāmatā "Evaņģēlija kalpi" (Gospel Workers): "Jūsu veiksmē būs atkarīga ne tik ļoti no jūsu zināšanām un sasniegumiem, kā no jūsu spējām sekot savai sirdij. Esot sabiedriski un tuvinoties cilvēkiem, jūs varat sagatavot viņu prātus un domas evaņģēlija vēstij."

Tādēļ mēs domājam par ietekmes centriem lielākajās pilsētās, kur cilvēki varētu sajūst interesi un rūpes par sevi, kur viņi varētu sākt praktizēt garīgumu un atrast līdzīgi domājošus cilvēkus. Misijas mērķis nav draudze, jo tā nedod pestīšanu. Misijas mērķis ir Jēzus Kristus, un Viņam piederošie tad formējas kā draudze, lai turpinātu garīgās augsmes ceļu.

Jēzū Kristū katrs iegūst pestīšanas drošību, sadraudzības prieku un dzīves palāvību. "Kam Dēls ir, tam ir dzīvība, kam Dieva Dēla nav, tam nav dzīvības. To es jums rakstu, lai jūs zinātu, ka jums ir mūžīgā dzīvība, kas ticat Dieva Dēla Vārdam." (1. Jāņa 5:12-13)

Drīz ir Lieldienu laiks, kurā pieminēsim to, ka Jēzus ienāca mūsu pasaulē kā Dieva mīlestības garants, kurš mira par mūsu grēkiem, tika guldīts kapā un augšāmcelās. Tādēļ Viņš ir Augšāmcelšanās un Dzīvība, un, ja esam sadraudzībā ar Viņu, nekas mūs no tās nespēs izraut.

Svētīgus Kristus Augšāmcelšanās svētkus!

Viesturs Reķis

Gaidāmie pasākumi

8. aprīlis

Adventistu Liepājas draudzes dievnama 100 gadu jubilejas svētki.

14. aprīlis

Pl. 14:00-17:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a Mazajā zālē notiks digitālo misio-nāru sanāksme.

4.-6. maijs

Nometne pāriem.

5. maijs

Pl. 17:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a ka-merkora Cantamus koncerts.

9. jūnijs

Starpkonfesionāls Baltijas jauniešu Ticības festivāls.

21. jūnijs - 1. jūlijs

Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks mācītāja Toma Evansa vadīts seminārs par mazajām grupām.

8. - 15. jūlijs

Latvijas Ceļa meklētāju nometne.

Sludinājumi

• Adventistu ticības brālis meklē sev dzīves draudzeni – ticības māsu. Man ir 49 gadi, vēlams, ja māsai būtu līdz 45 gadi. Tālr. 20502816.

„Ko cilvēkam vajag?”

Tā 4. februāra svētrunu retoriski uzsāk Gundars Baltrušaitis, Bauskas draudzes vecākais. Un klātesošie ieinteresēti sarosās, jo zina, ka turpmākās minūtes būs saistošas, garlaicība un ikdiena mazliet atkāpsies, bet prāts līdzdarbosies, ka svētrunu, iespējams, ilustrēs kāds video vai skaņu ieraksts. Šoreiz Līvija Baltrušaitē skandē dzeju, un jauniešiem labi sagatavotais priekšnesums ne tikai veldzē, bet arī sagatavo pašas dzejnieces Aijas Grīnbergas garākam dzejas lasījumam, atbilstoši tēmai.

Cilvēkam vajag tik maz, lai piedzimtu prieks –
Labs vārds un varbūt no smaids kāds nieks.
Cilvēkam vajag tik maz, lai apmāktos vaigs –
Nesaprasts mīlums un darbs, kam pietrūcis laiks.

Tālāk dzejnieces vārdi kļūst asāki, satraucošāki:

Nekas jau nemainās,
Viss zaļo, aug un zeļ,
Un ļaudis jaunas mājas ceļ.
Tik veseris, kas dienas skaita, dobji kļaudz:
Nav daudz, nav daudz
Vairs ļaudīm grēkā dzīvot ļauts.
Bet kas to sadzirdēs, ja apkārt vētra krāc?
Un ja ar dzird, tad saka – paliec mierā, prāts!
Nekas jau nemainīsies,
Ļaudis sēs un pļaus,
Un savu dzīvi grēkam ļaus,
Līdz kādā dienā zeme drebēdama grūs,
Un Debess vārti plaši vaļā būs,
Jo zemes Radītājs un Debess Ķēniņš nāks!

Nav iespējams dzeju pārstāstīt vai izkonspektēt. Bet var priecāties par dažādajiem talantiem, ar ko draudzes ļaudis apveltīti. Ja gribat mūsu Aijas grāmatās iedziļināties, meklējiet tās arī grāmatnīcās. Paldies, Gundar, Aija, Līvija, par sasildošu svētrunu!

*Ināra Dimante
adventistu Bauskas draudzē*

Jauniešu dievkalpojums

Talsu draudzē 25. februāra sabats bija īpašs, jo pirmo reizi dievkalpojumu organizēja un vadīja draudzes jaunieši. Jaunieši bija parūpējušies, lai dievkalpojums atšķirtos no ierastā dievkalpojuma, to bagātinot ar skaistām, mūsu Glābējam veltītām dziesmām. Tās izpildīja ne tikai paši draudzes jaunieši, bet arī bija uzaicināti jauniešu draugi – koris no Talsu Kristīgās skolas. Tas dievkalpojumu padarīja par dzīvu un sirsnīgu, katra sirds tikai uzrunāta un iepriecināta. Dievkalpojumu papildināja liecības, kuras patiešām uzrunāja un ikvienu stiprināja ticības ceļā. Jaunieši stāstīja par to, cik brīnišķīgi un neticami Dievs spēj mainīt dzīvi, apstākļus, notikumus un arī mūs pašus.

Jauku svētrunu bija sagatavojis jauniešu vadītājs Juris. Tai vajadzēja uzrunāt ikkatru, kas ir maldīgies savos dzīves ceļos un galu galā nonācis pie Dieva, un sapratis, ka viss pārējais ir bezvērtīgs un gaistošs. Tikai dzīvei ar Dievu ir vērtība.

Visi pamanīja, ka šis dievkalpojums bija atšķirīgs, taču visiem ļoti patika, un jaunieši uzklauzīja tikai atzinīgus vārdus. Tikai ar Dieva vadību un žēlastību jauniešiem patiešām viss izdevās.

*Agnese Višņevska
adventistu Talsu draudzē*

■ Atraitne par svētību līdzcilvēkiem

26. februārī Maltas pagastā (21 km no Rēzeknes) tika rīkota labdarības akcija, kurā maznodrošinātajiem iedzīvotājiem bija iespēja bezmaksas saņemt lietotu apģērbu.

Uz Maltu tika aizvesta pusotra tonna lietota apģērba. Lielāko daļu no tā apmēram 100 akcijas apmeklētāji pieņēma ar pateicību. Bet pāri palikušie 30 apģērba maiši tika uzdāvināti sociālajai nodaļai.

Bet šis raksts nav tikai par skaitļiem. Kaut gan aiz tiem stāv cilvēki, kas ziedo savu laiku un finanses, un cilvēki, kas ar priecīgām sirdīm pieņem šo palīdzību kā mazu gaismas stariņu dzīves grūtajos apstākļos.

Sevišķu pateicību Dievam gribas pateikt par cilvēku, kas nesavtīgi kalpo sabiedrībai, – Valentīna Žižija, kas pati ir atraitne jau vairākus gadus. Viņa ir atradusi sevi kalpošanā, ko sauc par audžu ģimeni. Šobrīd viņas aprūpē ir 7 bērni. Nav noslēpums, ka tie ir bērni, kas dzīvē maz ir redzējuši un izjutuši mīlestību un rūpes. Tie ir bērni, kuru vecāki dažādu iemeslu dēļ nav spējuši uzturēt savu ģimeni. Un Valentīna ir sieviete, kas nestāv malā, bet aktīvi iesaistās sabiedrības atveseļošanā šādā veidā.

Pazīstot šo cilvēku personīgi, es zinu, ka Viņa par katru no bērniem aizlūdz ik dienas un māca viņiem noticēt saviem spēkiem un tam, ka mums ir jābūt tiem, kas palīdz otram. Tāpat, atskatoties uz minēto rakstu vietu no Bībeles, šajā gadījumā palīdz nevis atraitnei un bāreņiem, bet viņi palīdz līdzcilvēkiem!

Tieši Valentīna ir iniciatore gan šīs, gan iepriekšējās labdarības akciju organizēšanā Maltas pagastā. Tas apstiprina un mudina mūs pārējos, ka mēs katrs varam. Katrs varam būt par svētību šai sabiedrībai, ja vien to patiesi vēlamies!

Elīna Gipsle

■ Ceļa meklētāju rindas paplašinās

4. februārī Ērgļos notika 7 jaunu Ceļa meklētāju un 2 Piedzīvojumu meklētāju uzņemšana Madonas Ceļa meklētāju (turpmāk – CM) klubā „Lūši” un Ērgļu CM klubā „Ērgļi”, ko vadīja Rūjienas CM „Gulbji”.

Pasākuma datums tika nozīmēts jau savlaicīgi, bet tā nu Dievam gribējās, ka tieši šajā nedēļas nogalē piedzīvojām vislielāko aukstumu šajā ziemā – Madonas un Ērgļu pusē līdz pat – 35C. Kā rīkoties? Vai atkāpties no plāna? Pirms 2 gadiem CM vasaras salidojumā kopīgi skandinājām – Kristus kareivis izvēlas ko? Grūtāko! Pilnīgi skaidrs, kā ir jārikojas šajā situācijā. Pasākumam ir jānotiek! Arī paši bērni ir gatavi par spīti salam būt klāt. Ne bez sala radītiem pārsteigumiem, bet savlaicīgi ierodas Rūjienas „Gulbji”. Uzņemšanas ceremonija, svinīgums, karogi, sveču siltums, svinīgais solījums. Kāds pusaudzis apraudās – ir vēlēšanās piederēt Dievam, ir jāmaina attieksme pret kādiem draugiem. Dāvis Priede stāsta, ka tieši CM ir atradis savus īstos draugus.

Apsveikumi, kopīgs mielasts, slavēšana, kopīgas spēles. Bērni ir aizrāvušies, kad skan vecāku zvani, satraukums, vai sals mūs nav apskādējis. Sals vien ir atcēlis iepļānotās kopīgās slēpošanas nodarbības. Vismaz man mācība no šīs dienas ir, ka Dievs savam plānam ļauj notikt jebkuros laika apstākļos un ka Dieva pielūgums ir daudz svarīgāka nekā kopīgas izklaides.

Egita Berele

■ Bībeles stundu pasniegšanas apmācības

Kristiešiem Dieva Vārds ir autoritāte. Mums šī Dieva atklātā gaisma no Bībeles ir jānes tālāk cilvēkiem, kuri vēl nav iepazinušies ar tās patiesībām, bet, pirms mēs to darām, ir nepieciešams rūpīgs sagatavošanās darbs. Tieši tādēļ piecas svētdienas tikāmies Cēsu dievnāmā, lai mācītos 25 Bībeles stundu tēmas un gūtu ieskatu arī to pasniegšanas metodikā.

Dieva Vārda patiesības mums līdzdalīja Mārtiņš Subatovičs, kurš Bībeles stundu pasniegšanu bija apguvis misijas skolā „ARISE” Kalifornijā. ARISE INSTITUTE programma, no kuras tiek ņemtas Bībeles stundas, ir veidota sadarbībā ar Endrjūsa universitāti, un ARISE ir kā pirmais no četriem semestriem, lai mācītos par Bībeles stundu pasniedzēju universitātē. Ļoti vērtīgi bija mācītāja Ārija Glāzera papildinājumi un ierosinājumi Bībeles stundu pilnvērtīgākai pasniegšanai.

Uz Bībeles stundu pasniegšanas apmācībām ieradās gan pusaudži, gan jaunieši, gan pieaugušie – aptuveni 50 cilvēki.

Pēdējā tikšanās reizē 26. februārī mācītājs Ārijs Glāzers sniedza mums vērtīgus padomus no savas ilggadējās pieredzes Bībeles stundu pasniegšanas metodikā. Izvērtējām, kur vislabāk būtu rīkot Bībeles stundas, cik cilvēkiem vienā reizē visveiksmīgāk tās pasniegt, kā izveidot Bībeles stundu kartotēku, kādā veidā tikt galā ar traucējumiem Bībeles stundu pasniegšanas laikā un guvām ieskatu komunikācijas pamatprincipos. Dienas noslēgumā tika izsniegti 33 sertifikāti par pilotprogrammas kursa „Septītās dienas adventistu doktrinālo atziņu apmācības saturs un metodika” 25 lekciju noklausīšanos.

Līva Priediņa

Atmodas vēsts

AIZKRAUKLĒ

Sarmīte Iveta Lauberte,
Aizkraukles draudze

Gan janvāra beigās, gan februāra vidū Aizkraukles mūzikas skolā, adventistu draudzes telpās, norisinājās ziemas garīgās atmodas pasākumi – „Kāpēc es esmu Septītās dienas adventists?“, kurus vadīja sirds deģsmes un enerģijas pilni jaunieši no dažādām Latvijas draudzēm.

Sešas dienas pavadījām kopā brīnišķīgā Dieva gaisotnē – bija svētrunas, liecības, prezentācijas, dzeja, dziesmas, varējām baudīt sātīgas pusdienas. Kopīgās lūgšanās Dievam katru dienu izlūdzāmies svētību un vadību kopējiem brīžiem. Tas mūs vienoja vienā veselā. Jauniešu acīs mirdzēja patiesas, neviltota prieka dzirkstītes.

Draudzes locekļu pārdomas

Zigrīda – Tā bija patīkama pārmaiņa mūsu draudzes dzīvē. Viņu labestība, dzīves prieks un muzikālie priekšnesumi radīja jauku noskaņojumu. Mani uzrunāja Mārtiņa Subatoviča svētruna „Lūgšana pārveido dzīvi” un Līvas Priediņas uzruna „Sadraudzība”, kā arī viņas jaukais stāstījums bērniem. Arī citu jauniešu liecības ir radījušas pārdomas par to, kā katru dažādās situācijās ir uzrunājis Svētais Gars, kā katrs ir nonācis pie ticības Jēzum Kristum un Dievam. Katrs īstajā brīdī pasacītais un sadzirdētais vārds ir liela vērtība, ko esmu ieguvusi no šīm tikšanās reizēm.

Līga O. – Jauniešu noorganizētais pasākums bija kvalitatīvs. Viņi par visu bija padomājuši. Ja kādam bija līdzīgs paņemti bērni, tad viņus nodarbināja citā telpā, kur bērni ļoti labi jutās. Līdz ar to mēs varējām dzirdēt, ko jaunieši stāsta. Viņi mācīja, liecināja ar tādu enerģiju un dzīvesprieku, ka to nevar nemaz aprakstīt, bet tas mani ļoti stiprināja ticībā, tas bija tieši tas, kas man vajadzīgs.

Edgars – Liecības iedvesmoja un stiprināja. Jauni cilvēki ir atgriezušies no pasaulīga dzīvesveida un izklaidēm, kā viņi paši teica: „Slava Dievam!” Tika apskatīti visiem zināmie „3 L” (Lasīt, Lūgt, Liecināt) un parādīts, ka svarīga ir secība un lūgšanas nodomi. Pasākuma iespaidā pārdomāju savu ikdienu. Redzu nepieciešamību mainīt prioritātes un atmet traucējošas lietas.

Aptveroši Bībeles jautājumi

Minēšu dažus pieturpunktus:

1. Pašu jauniešu muzikālie priekšnesumi. Klausītāju iesaistīšana kopējās dziesmās.
2. Bībeles pētīšanas principi (Daumants Kleimanis):
 - a) lasi rakstus un izdzīvo,
 - b) studē tās vietas Bībelē, kas ir saistītas ar tavu pašreizējo situāciju un aktualitātēm,
 - c) lasot vārdus, iedzīvinī tos savā iztēlē,
 - d) ikdienas svētbrižos paņem tikai vienu vai dažus pantus, kavējies pie tā, iedziļinies tajā, līdz doma, kas atklāta Rakstos, kļūst par tavējo.

Ar interesi klausījos no jauniešu sirds dziļumiem pārliecinošus dievkalpojumus, beigās vienmēr bija īsas, bet ļoti saturīgas lūgšanas.

Priecēja pilnīgi jauna rotaļa, kurā izveidoja ārējo un iekšējo apli. Vadītāja deva norādījumus, kad jāmaina vietas kustībā un uz kādiem jautājumiem tajā brīdī jāatbild. Spilgtā atmiņā palika 23 gadus veca jaunieša atbilde uz jautājumu: „Kas tev ir vismīļākais?” – „Mana sieva.” Ja jau tik īsā mūžā sieva, tad manā garākā mūžā četri bērni, pieci mazbērni un seši mazmazbērni un, protams, draudze. Bet mūsu draudzes Edgaram mīļākais vaļasprieks ir makšķerēšana, bet man dažādas tikšanās ar pārsteigumiem: tikšanās svētkos, jubilejās, studiju biedru tikšanās reizēs katru gadu...

Es bezgalīgi varētu runāt par jauniešu darbošanos, bet tā jau bija redzama viņu sagatavotajās programmās! Un bieži, apstiprinot tēmās liecinātu Dieva Vārda svētumu, skanēja kopīgais ticības apliecinājums „Āmen!”, mēs arī tam pievienojāmies.

Paldies draudzes mācītājam Ainaram Gailim, kas uzaicināja jauniešus īstenot šo misijas projektu Aizkrauklē. Tas bija īpašs, jo tas bija arī pirmais šo jauniešu projekts Latvijā. Tas vēl nebeidzas, tas turpinās, jo šis pasākums bija tikai pirmais posms jeb pirmā fāze.

Esmu pārliecināta, visi dalībnieki var apliecināt, ka Dievs bagātīgi svētīja šo laiku gan ar Savu Vārdu, gan priecīgu sadraudzību, gan saulainu laiku. Pasākumā jaunieši bija ieguldījuši lielu darbu, un mēs to ļoti atzinīgi novērtējam, jo tas noteikti deva iespēju arī viņiem pašiem garīgi pilnveidoties.

Adventisti atgūst statusu

Nepatīkamajā sākā ap Adventistu Baznīcas statusu Ungārijā beidzot ir noticis pozitīvs pagrieziens. Parlaments februāra beigās izdarīja izmaiņas kritizētajā „Likumā par Baznīcām”, atgriežot Adventistu Baznīcai atņemto legālo statusu.

Esam jau vairākkārt ziņojuši par Ungārijas parlamentāriešu noskaņojumu atcelt oficiālo statusu vairāk nekā 300 reliģiskām organizācijām, kuras, pēc deputātu domām, nevar izmantot tādas pašas tiesības kā senākās, tradicionālās konfesijas. Šāds likums tika pieņemts pagājušā gada nogalē, atstājot likumiskajā aprītē tikai 14 institūcijas. Lai gan Konstitucionālā tiesa šo likumu atcēla, parlamentārieši par to nobalsoja vēlreiz, un Adventistu Baznīca kopš janvāra sākuma vairs nebija valstī atzīta reliģiska organizācija. 27. februārī pēc rūpīgas skaidrošanas un lobēšanas, Ungārijas parlaments izdarīja grozījumus likumā, atjaunojot legālo statusu vēl 18 organizācijām. Tagad valstī oficiāli darbojas 32 reliģiskās institūcijas, kuru vidū ir arī Adventistu Baznīca.

Septītās dienas Adventistu Baznīcas vadītājs Ungārijā Tamas Ocsai atzīst, ka šie draudžu vadītājiem un lajiem bija satraukuma un neziņas mēneši. „Tomēr mēs nejutāmies vientuļi. Mēs piedzīvojām nebijušu atbalstu no Vispasaules draudžu saimes, kura lūdza un bija kopā ar mums, lai Dieva prāts būtu pāri visam.”

Arī Trans-Eiropas reģiona vadītājs Bertils Viklanders, kurš pārrauga Adventistu Baznīcu Ungārijā, pauž prieku par panākto. „Adventistu Baznīcai Ungārijā ir sena tradīcija, kalpojot sabiedrībai gan caur Dieva pielūgsmi, gan izglītības, medicīniskās aprūpes un veselības veicināšanas programmām. Mēs esam priecīgi, ka Ungārijas valdība ir atzinusi šo ieguldījumu, un draudžu daudzās kalpošanas sabiedrības labā var turpināties.”

Pētījums par adventistiem

Vairāk nekā 60% adventistu ir sievietes. Mazāk nekā 40% Amerikas adventistu mājās pēta Bībeli. Šādi skaitļi bieži tiek minēti dažādās publikācijās un konferencēs. Bet cik tie ir patiesi? Visaptveroša, pārliedzoša pētījuma par to nav. Tā saka Adventistu Vispasaules Baznīcas Arhīva, statistikas un pētījumu nodaļas direktors Deivids Trims.

Šis arī ir iemesls, kādēļ nodaļa šogad ir paredzējusi īstenot plašu pētījumu, kurā noskaidros adventistu mācītāju, draudzes locekļu un dažādu institūciju darbinieku viedokļus, attieksmi un garīgās dzīves aspektus visā pasaulē.

„Mums ir jāzina, kas notiek draudzēs, nevaram runāt tikai par to, ko mēs gribētu,” saka Trims. Tas palīdzēs draudžu vadītājiem novirzīt naudu un pūles efektīvāk tur, kur visvairāk nepieciešams. Mēs gribam, lai mūsu kalpošana un misija ir sekmīgāka. Mēs gribam būt labāki pārvaldnieki tam, ko Dievs ir uzticējis.”

Pirmo reizi pagājušajā gadā Vispasaules Baznīcas vadītāji nobalsoja par līdzekļu piešķiršanu šādam projektam. Līdz šim ir veikti tikai atsevišķi pētījumi atsevišķās valstīs par konkrētiem jautājumiem. Šis pētījums aptvers visas 13 pasaules divīzijas. Tajā iesaistīties pētnieku komandas no dažādām adventistu universitātēm. Aptaui sargās dalībnieku anonimitāti un tiks īstenota šī gada laikā. Rezultātus apkopos

un nosūtīs uz Ģenerālkonferenci nākamā gada jūnijā.

Cilvēkiem jautās ne tikai par viņu vecumu, tautību un tamlīdzīgiem statistiskiem datiem, bet arī par viņu attieksmi un viedokļiem par garīgiem jautājumiem, ticību, vērtībām, draudžu vadītājiem, adventistu organizācijām un tamlīdzīgi.

Pētījuma autori cer, ka adventisti visā pasaulē atbalstīs viņus. Darba vērtību lielākoties noteiks pašu adventistu attieksme. Ir svarīgi, lai atbildes uz uzdotajiem jautājumiem būtu maksimāli godīgas. „Mēs zinām, ka cilvēki ne vienmēr dara to, ko viņi gribētu darīt. Mēs saprotam, ka cilvēki ne vienmēr tic tam vai tā, kā mēs gribētu, lai viņi tic. Un mēs saprotam, ka viņi bieži vien nejūtas laimīgi kopā ar mums. Bet mēs to gribam zināt, lai varam savu darbu darīt labāk,” saka Trims.

Lai gan lielākā daļa pētījumu rezultātu tiks publiskoti, daži aspekti paliks konfidenciali. Bet pirmie pētnieki darbā dosies un atsevišķus draudzes locekļus uzrunās jau sākot no aprīļa beigām.

„Viena projekts”

Nezinu, cik precīti tas ir iztulkots. Angliski tas saucas „The One Project”, un tas februārī Sietlā (ASV) pulcēja vairāk nekā 700 cilvēku.

Sākums ir 2009. gads, kad Jafets De Olivers uzzināja, ka ir slim ar vēzi. Viņš pats saka, ka viņam tas bija modinātājzvans. Cīnoties ar ļauno slimību, viņš 2010. gadā satikās ar atbalsta grupu Denverā vienā viesnīcā. Divu dienu laikā viņš un 4 draugi – mācītāji pārvērtēja savu dzīvi. Tagad, kad

vēzis atkāpjas, De Olivers redz, ka viņa mazā grupa pāraugusi vairāku simtu mazo grupu kustībā, kuru mērķis ir atkal savienoties ar Jēzu personiskā un kopīgā pielūgsmē. 2011. gadā uz līdzīgu sapulci Atlantā sapulcējās ap 170 cilvēku. Bet šogad jau 700.

De Olivers cer, ka cilvēki godīgi izvērtēs savas prioritātes, pārbaudīs kristietības pamatus un pasludinās Jēzu savā teoloģijā kā adventisti. Iespējams, kādiem būs jāpārbauda savas ticības pamati.

De Olivers, kurš darbojas Endrjūsa universitātē, vēlas īpaši atbalstīt tos, kas vīlušies Adventistu Baznīcā. „Mēs mīlam mūsu Baznīcu. Es tiešām ticu, ka Dievs ir aicinājis Septītās dienas adventistu Baznīcu, un es esmu noguris zaudēt cilvēkus laikā, kad mēs tik smagi strādājam, lai atvestu ļaudis pie Kristus,” viņš saka.

Šīs divu dienu sanāksmes ir ļoti vienkāršas. Cilvēki nelielās grupās sēž pie galdiem un diskutē. Ir, protams, arī uzrunas visiem dalībniekiem, bet tās nav garākas par 20 minūtēm. Galvenais ir sarunāties. De Olivers saka, ka viņš darba dēļ ir piedalījies daudzās konferencēs un redzējis, ka interesantākā daļa vienmēr ir savstarpējās sarunas koridoros. Tāpēc viņš šīs sarunas grib padarīt par kopā būšanas centrālo daļu. Tikšanās mērķis ir tikai viens – Jēzus.

Deivids Kims, viens no konferences dalībniekiem, ģimenes ārsts, saka tā: „Es uzaugu legālistiskā adventistu kultūrā, kur dominēja trīs R – likumi, noteikumi un rituāli (angliski: rules, regulations and rituals). Bet kristietības lielākais R iztrūka – attiecības ar Jēzu (relationship with Jesus).”

Nākošās projekta tikšanās būs vēl šogad Austrālijā un Dānijā, bet nākamgad ASV, Čikāgā.

No adventistu ziņu aģentūras ANN

Leonards R. Brends, bioloģijas
un paleontoloģijas profesors
PdD, Lomā Linda universitāte

Kristieši, pasaules skatījums un GUDRĪBA

Pasaules skatījums ir pieņēmumu kopums, kas diktē to, kā cilvēki uztver pasauli un kā viņi atbild uz tādiem svarīgiem dzīves jautājumiem kā: No kurienes esam radušies? Kā labāk dzīvot? Kurp dodamies?

Katram ir savs pasaules skatījums, un tas ietekmē to, kā cilvēki uztver dzīvi un tās pierādījumus. Mūsdienās ir izteikti divi pasaules skatījumi. Viens no tiem balstīts uz ticību, ka Bībelē atrodami uzticami fakti, tostarp par pasaules vēsturi. Otrs uzskats noraida jebkādu pārdabisku ietekmi pasaules vēsturē (naturālisms)¹. Taču tie nav vienīgie pasaules skatījumi.

Aizvien pieaugošu popularitāti kristīgajā pasaulē gūst skatījums, kas apvieno kristietību un evolūcijas teoriju. Lai abus pasaules skatījumus apvienotu, no katra kaut kas ir jāatņem. Tā rezultātā rodas teisma evolūcija, ko dēvē par tempļa teoloģiju². Pamatojoties uz šo pasaules skatījumu, Dievs dzīvības formas radīja miljoniem gadu gaitā, izmantojot evolūcijas procesu.

Teisma evolūcija, tiecoties apvienot zinātniskos pētījumus un bībeliskos apgalvojumus par pasaules radīšanu,

nodala zinātņi un reliģiju atsevišķās sfērās. Teisma evolūcijas piekritēji tic, ka reliģija var sniegt garīgu vadību, bet cilvēki tikai caur zinātņi var rast drošus un pareizus dabīgās pasaules izskaidrojumus. Citiem vārdiem sakot, reliģija sniedz subjektīvu, aizspriedumainu skatījumu, bet sekulāra pieeja nodrošina teorijas un izskaidrojumus, kas ir bez aizspriedumiem un neitrāli. Sekulārajai zinātņei, ko neietekmē reliģiski pieņēmumi, ir *fakti*, turpretī reliģijā ir tikai *pieņēmumi*. Tas radījis divu līmeņu „patiesības” izpratni:

Reliģija – personīgas, subjektīvas vērtības, emocijas (sirds)

Zinātne – publiski, objektīvi, droši fakti (prāts)

Taču neitrāli patiesības meklējumi nav iespējami. Gan sekulārā zinātne, gan reliģiskie uzskati balstīti uz pasaules skatījumu – pieņēmumu kopumu, kas visu ietekmē. Kristietības pasaules skatījumā Bībele tiek uztverta kā drošs

pamats vienotai pasaules uztverei, „bībeliski informēta perspektīva par realitāti”³, kas reliģiju nenodala no pārējās pieredzes un zināšanām. Turpretī naturālisma pasaules skatījumā šāds nodalījums ir neizbēgams.

Izpratnes meklējumos sekulārisms ievieš savus aizspriedumus, tāpēc nav uzskatāms par neitrālāku nekā kristietība. Pasaules skatījums, kas balstīts uz jebkuru no šiem uzskatiem, var kalpot par pamatu patiesības meklējumiem, bet tie ved divos krasi atšķirīgos virzienos. Tradicionālais kristietības pasaules uzskats sākas ar ticību bībeliskās vēstures galvenajiem notikumiem: radīšanai, grēkā krišanai, pestīšanai un atjaunošanai (lielajai cīņai starp Kristu un sātanu). Šī patiesības kopuma pieņemšana veido pamatu visam, ne tikai reliģisku zināšanu integrācijai.

Patiesībā, teiskajā evolūcijā vairs nav vērojama tieksme pēc šādas integrācijas. Teiskā evolūcija ir izteikti

sekulāra, ar dažām iestarpinātām „religiskām” idejām. Šis pasaules skatījums pasaules rašanos evolūcijas ceļā pieņem kā negrozāmu faktu. Bet vai tam ir pierādījumi? Vai teiskās evolūcijas aizstāvji ir rūpīgi izvērtējuši, kuras kristietības koncepcijas jānoraida, lai varētu pieņemt viņu piedāvāto pasaules skatījumu? Vai viņi saprot, ka evolūcijas teoriju, kuru viņi pieņemusi kā negrozāmu faktu, ir balstīta uz *pieņēmumu*, ka pasaules vēsturē nekad nav notikusi pārdabiska iejaukšanās? Vai izziņas teorija, kurā mēģināts apvienot divus krasi pretējus un pretrunīgus pasaules uzskatus, un kas balstīta uz nesalīdzināmiem izziņas teorijas principiem, ir veiksmīgi izstrādāta, pareiza un ticama teorija? Vai hermenētika, kurā bībeliskie principi vērtēti, pamatojoties uz *pieņēmumiem*, ka nav notikusi dievišķa iejaukšanās pasaules vēsturē, ir droša, pamatota un pieņemama? Turpinājumā piedāvāju trīs pasaules skatījumu apkopojumu.

Kristietība: Kristus un sātana lielā cīņa

Pieņēmums:

- Dievs ir īsts; Viņš ir visuvarenais visuma un dzīvības Radītājs.

Pasaules skatījums:

- Nevainojamas, bezgrēcīgas pasaules radīšana.
- Cilvēces grēkā krišana; grēka, ļaunuma, sāpju un nāves rašanās.
- Pestīšana caur Jēzu Kristu.
- Nākotne – pēc Kristus otrās atnākšanas nevainojamas un bezgrēcīgas pasaules atjaunošana.

Naturālisms

Pieņēmums:

- Visums un dzīvība radās caur dabas likumiem; visumā nekad nav notikusi inteliģenta, apzināta un pārdabiska iejaukšanās.

Pasaules skatījums:

- Visi augi un dzīvnieki attīstījās no kopēja priekšteča (avota).
- Sāpes, ciešanas, nāve un dabīgs ļaunums ir normāli, nenovēršami procesi.
- Nākotne – anihilācija, izmiršana.

Teiskā evolūcija, evolūcijas radīšana, tempļa teoloģija

Pieņēmums:

- Visums un dzīvība radās caur dabas

likumiem; visuma izcelsmē nekad nav bijusi plānota, inteliģenta, pārdabiska iejaukšanās. Dievs bija iesaistīts šajā procesā, bet ne tā, lai ietekmētu fiziskos pierādījumus.

Pasaules skatījums:

- Visi augi un dzīvnieki attīstījās no kopēja priekšteča (avota).
- Sāpes, ciešanas, nāve un dabīgs ļaunums ir normāli, nenovēršami procesi.
- Nākotne – ? Vai dievs, kurš neprot radīt tā, kā tas aprakstīts Bībelē, zinās, kā radīt mums nākotni?

Teiskās evolūcijas vai evolūcijas radīšanas aizstāvji, kuri aizvien pēta šo tēmu, atzīst, ka viņu radītais pasaules skatījums norāda uz dievu, kurš sāpju

tologs pamanīju, ka tur pieminēts arī izcelsmes jautājums: „Jo Tas Kungs ir radījis zemi ar Savu gudro ziņu, un debesis Viņš ir izveidojis pēc Sava padoma. Pēc Viņa gudrības sadalījušies dziļumi, un mākoņi, piesātināti ar ūdeni, pilns uz zemi ar krītošu rasu.” (Sal. Pam. 3:19,20) Salamans lieto poētisku valodu, bet skaidri norāda, ka Dievu uzskata par pasaules Veidotāju un Radītāju.

Kā izlemt, kuru pasaules skatījumu pieņemt? Ir jāizvērtē daudz pierādījumu, bet pāri visam nepieciešama gudrība. Runājot ar Ījabu, Dievs nesniedza atbildes uz sarežģītajiem jautājumiem. Tā vietā Viņš Ījabu izaicināja, tāpat kā Viņš izaicina arī mūs, atcerēties, cik cilvēki, salīdzinājumā ar Dievu, kurš radīja visumu un ir visa Meistars un

Kā izlemt, kuru pasaules skatījumu pieņemt? Ir jāizvērtē daudz pierādījumu, bet pāri visam nepieciešama gudrība.

un ciešanu pilna laika gaitā radīja, izmantojot mutāciju, nāvi un stiprākā izdzīvošanas principu. Šis „radīšanas” process ietver nāvi un dabīgo ļaunumu (viesuļvētras, vulkānus, plūdus, zemes trīces). Viņu iedomātā dievība nedrīkst iejaukties šajos iznīcinošajos procesos, lai, kā viņi to mēdz uzsvērt, radīšana netiktu neapdomīgi vadīta ar varu, bet būtu „brīva”²⁴. Vai šāds dievs būtu pelnījis mūsu pielūgsmi? Vai šī ļaunuma pārņemta pasaule patiešām ir brīva, vai vienkārši neveiksmīgi funkcionējoša?

Gudrība

Patiesības meklējumu ceļojumā vēlos ieteikt vēl vienu soli, kuru aprakstīja ķēniņš Salamans: „Gudrības sākums ir Tā Kunga bijāšana, un izprast, kas svēts, tā ir atzīšana.” (Sal.Pam. 9:10) Zināšanas, īpaši apvienojot ar gudrību, ir ļoti svarīgas. Neatkarīgi no pētījumu jomas, Dievs un Viņa Vārds ir gudrības galvenais avots. Daudzās zinātnisko pētījumu jomās Bībele nesniedz konkrētu informāciju, bet tikai vissvarīgākās pamatidejas, un tā ir gudrības avots.

Salamans raksta ne tikai par glābšanas gudrību, bet viņš Salamana pamācību pirmajās deviņās nodaļās iztirzā gudrības tēmu, to attiecinot uz īstu dzīves situāciju morāli un ētiku. Es kā paleon-

Glābējs, maz zina. Vai mēs bijām klātesoši pasaules radīšanas brīdī? Vai mēs bijām liecinieki, kā tika radītas klintis un fosilijas? Mums jāizvēlas pasaules skatījums, lai izvērtētu savas zināšanas, balstoties uz gudrību. „Jo īstās gudrības sākums ir, ja to labprāt klausās un ja tā cilvēkiem ir mīļāka par visiem labumiem kopā! Centies to augsti cienīt, tad tevi paaugstinās un iecels godā, ja vien tu to mīlestībā spiedīsi sev pie sirds.” (Sal.Pam. 4:7,8)

Salamans jau ir atklājis, ka gudrība rodas no Dieva. Vai mēs zinām Dievišķo prātu? Vai pazīstam Pārāko Būtni, kas iedvesmoja Bībeles rakstīšanu? Vai mūsu attiecības ar Jēzu sniedz pārliecību un ticību Viņa saziņai ar mums? Šie var izklausīties pēc salīdzinoši subjektīviem jautājumiem, kas nav būtiski zinātniskiem patiesības meklējumiem. Tieši pretēji, es ticu, ka tie ir vissvarīgākie jautājumi.

Kādas ir galvenās atšķirības starp pasaules skatījumiem, kurus pārrunājam? Atšķirība rodama Dieva būtībā un tajā, kā (vai vispār) Viņa klātbūtne ir jūtama mūsos un dabā. Kā mēs ar cilvēkiem piemītošajiem ierobežojumiem varam zināt, kāds Dievs ir, kā vienīgi caur Viņa atklāto? Vai Dievs pakļaujas cilvēku ieviestajam noteikumam, ka Viņš nedrīkst fiziski iejaukties Visuma pro-

cesos? Tikai dziļā, personīgā izpratnē un zināšanas par Dievu var mums sniegt gudrību pieņemt patiesi informētu izvēli, kādu standartu izmantosim patiesības un uzticamu zināšanu pieņemšanā – Dieva Vārdu vai mūsdienu zinātnisko interpretāciju. Ja Bībele patiesi ir tāda, par kādu uzdodas, tā nav vienkārši grāmata, bet dievišķā Radītāja un Valdnieka atklāsme un atspoguļojums. Tas mums sniegs pārliecību, izvēloties savu pasaules skatījumu.

Bībeliski motivēta zinātniska atklāsme

Šajā rakstā pieminēti vairāki faktori, kurus būtu jāņem vērā, meklējot un izvērtējot zināšanas. Vai bībeliski pamatots pasaules skatījums var sniegt konkrētus, akadēmiskus ieguldījumus? Daudzi Bībeles kritiķi apgalvo, ka tas nav iespējams. Turpretī es uzskatu, ka, ja Bībelē aprakstīta patiesā pasaules vēsture un bioloģiskā izcelsme, zinātnieki, kuri pārzina Bībelē aprakstīto vēsturi, gūst priekšroku, radot veiksmīgu zinātnisku hipotēzi. Daudziem tas šķitīs iedomīgi, bet daudzi no mums to dara gadiem ilgi, un gūtie rezultāti tiek publicēti augsti vērtētos, prestižos zinātniskos iz-

ciešamas atbilstošās zinātniskās literatūras zināšanas par šo tēmu un kvalitatīvu pētījumu prasmes. Treškārt, jāizvairās no briesmām, kas parādās dažu ticīgo darbos, uzskatīt, ka, tā kā ticam Bībelei, jebkura zinātniska doma, ko paziņosim, būs pareiza. Būtiski atcerēties, ka Bībelē nav aprakstītas detaļas, un var nākties noraidīt vairākas hipotēzes par attiecīgajām detaļām, pirms atradīsim tādu, kas ne tikai atbilst Bībelē rakstītajam, bet arī izskaidro pierādījumus.

Kreacionisti ir veikuši vairākus pētījumu projektus, pamatojoties uz bībelisko pasaules skatījumu, un tie ir publicēti zinātnisko pētījumu izdevumos. Īsumā aprakstīšu vienu piemēru. Tiek uzskatīts, ka Kokonino Smilšakmens (Arizonas pavalsts ziemeļos) ir akumulējušās tuksneša smilšu kāpas, kas pārtapušas smilšakmenī. Vienīgās tur atrodamās fosilijas ir dzīvnieku pēdu nospiedumi kāpu virspusē. Šie pēdu nospiedumi parasti tiek minēti kā pierādījums smilšu kārtas izcelsmei tuksnesī. Esmu domājis, vai šis smilšakmens varētu būt radies vispasaules plūdu laikā? Protams, šie plūdi bija visnotaļ sarežģīti, un mēs nezinām, vai to laikā bija spēcīgs

noticis arī daudzos citos gadījumos gan man, gan citiem pētniekiem. Šādam Bībeles iedvesmotam padziļinātam skatījumam ir neierobežots potenciāls visplašākajā disciplīnu jomā. Tas pieejams teologiem, kas ir pārliecināti par Svēto Rakstu patiesumu. Izmantojot šo pieeju, Bībele no aizsardzības un skaidrošanās līdzekļa pārtop par stimulu jaunu zināšanu atklāšanai.

Secinājumi

Izpratnē, kā cilvēki iegūst un izvērtē zināšanas, un kā tiek noteikta patiesība, ietver pasaules skatījuma izvērtēšanu un, kā tas ietekmē to, kā tulkojam un skaidrojam pierādījumus. Jebkurš pasaules skatījums ir balstīts uz vienu vai vairākiem pieņēmumiem, kurus pieņemam ticībā. Viens no galvenajiem elementiem, izvēloties savu pasaules skatījumu, ir gudrība, un Bībelē ir skaidri norādīts, ka gudrība rodama no Dieva. Patiesības meklējumos vienmēr būs izaicinājumi, bet, ja turēsim Jēzu pirmajā vietā un izmantosim bībelisko pasaules skatījumu praktiskos pētījumu ideju meklējumos, šie izaicinājumi var kalpot kā priekšrocība mūsu pētījumu jomās zinātniskā izpratnē.

Šādam Bībeles iedvesmotam padziļinātam skatījumam ir neierobežots potenciāls visplašākajā disciplīnu jomā.

devumos⁵. Citi zinātnieki izmanto savu pasaules skatījumu, lai rosinātu idejas pētījumiem, un tāpat var rīkoties arī teisma piekritēji!

Es neuzstājos zinātniskās konferencēs, paziņojot, ka uzskatu, ka „tāda un tāda zinātniska teorija” ir patiesa, jo tā rakstīta Bībelē. Taču Bībelē aprakstīti pasaules skatījuma pamatelementi, tostarp, burtiska radīšana, globāli plūdi, un īss laiks dzīvei uz zemes. Šis ietvars attiecināms uz procesiem gan ģeoloģijā, gan paleontoloģijā. Pamatojoties uz šīm norādēm, varam izvirzīt hipotēzi, kuru varētu pārbaudīt ar tādām pašām pētījumu metodēm, kuras izmanto citi zinātnieki.

Šāda pētījuma procesa īstenošanai nepieciešami vairāki faktori. Pirmkārt, ir nepieciešama neatkarīga doma vai ideja, atzīstot, ka, ja bībeliskais pasaules skatījums ir pareizs, citi zinātniski uzskati ir nepareizi. Otrkārt, nepie-

vējš. Tomēr ir vērts izvirzīt hipotēzi (pamatojoties uz manu *pasaules skatījumu*), ka šie pēdu nospiedumi radās zem ūdens. Gadu gaitā veikto pētījumu (apkopotā informācija un tās interpretācijas) rezultātā tapis raksts, kas tiek prezentēts *National Geographic* konferencēs un publicēts zinātniskos izdevumos⁶. Tur bija citu pētnieku nepamanīti pierādījumi, kurus būtu neiespējami izskaidrot, ja nebūtu pieņēmuma, ka pēdas atstātas zem ūdens.

Pateicoties savam pasaules skatījumam, es redzēju to, ko citi nebija pamanījuši. Pierādījumi tur bijuši visu laiku, bet pasaules skatījums ietekmē to, kādi jautājumi tiek uzdoti un ko pētnieki ievēro. Naturālistu pasaules skatījums neizslēdz zemūdens izveidotu nospiedumu iespēju, bet tas arī nepalīdz to izvirzīt kā hipotēzi. Mans bībeliskais skatījums šajā pētījumā izrādījās priekšrocība. Līdzīgi

1 Leonards Brends, „Kā uzzināt patiesību?” (Journal of Adventist Education, 73, no.2, [12.2010. / 01.2011.]); Leonards Brends, „Patiesība, Saprāts un Pasaules Vēsture” 2. izd. (Berrien Springs, MI.: Andrews University Press, 2006); Eriela Rota, „Izcelsmes: Saikne starp Svētajiem rakstiem un zinātni” (Hagerstown, MD.: Review and Herald, 1998.)

2 Jans G. Barbors, „Mīti, Moduļi un Paradigmas” (New York: Harper & Row, 1974); Džons F. Houts, „Dievs pēc Darvina: Evolūcijas teoloģija”, 2.izd. (Boulder, CO.: Westview Press, 2008); Deniss O. Lamorū, „Evolucionāra Radīšana” (Eugene, OR.: Wipf & Stock, 2008); Nensija Mērfija, „Reliģija un Zinātne: Dievs, Evolūcija un Dvēsele” (Kitchener, ON.: Pandora Press, 2002); Artūrs Pīkaks, „Teoloģija Zinātniskam Laikmetam” (Minneapolis, MN.: Fortress Press, 1993); Džons Polkinghorns, „Ticība, Zinātne un Izpratne” (New Haven, CT: Yale University Press, 2000); Džons Polkinghorns, „Haoss un Kristietība” (New York: Crossroad, 1994); Dž. L. Šrouders, „Dieva Zinātne: Zinātniskās un Bībeliskās gudrības apkopojums” (New York: Free Press, 1997); Džons H. Voltons, „1.Mozus grāmatas zudusi pasaule: Senās kosmoloģijas un izcelsmes debātes” (Westmont, IL: InterVarsity Press, 2009).

3 Nensija Pīrsija, „Pilnīga Patiesība” (Wheaton, IL: Crossway Books, 2004), 23.lpp.)

4 Skat. 1. piezīmi un N. Mērfija, R.Dž. Rasels un V.R. Souger, S.J., eds. „Fizika un Kosmoloģija” (Tucson, AZ: Vatican Observatory Foundation, 2007). Skat. arī L.Brends „Zinātnes Filozofijas Bībeliskais Skatījums” (Origins 59 (2006); 6-42).

5 Brends „Ticība, Sparāts un Pasaules Vēsture”, 96-014; Brends „Sākums”, 153-157.

6 L. Brends „Variations in Salamander Trackways Resulting From Substrate Differences” (Journal of Paleontology 70 (1996): 1004-1010); L. Brand, atbilde komentāriem par „Fossil Vertebrate Footprints in the Coconino Sandstone (Permian) of Northern Arizona: Evidence for Underwater Origin” (Geology, 20 [1992]: 668-670); L. Brends „Field and Laboratory Studies on

the Coconino Sandstone (Permian) Fossil Vertebrate Footprints and Their Paleocological Implications” (Pārpublicācija „Terrestrial Trace Fossils”, W.A.S. Sargeant, ed., Benchmark Papers in Geology 76 [1983]: 126-139); L. Brends „Field and Laboratory Studies on the Coconino Sandstone (Permian) Fossil Vertebrate Footprints and Their Paleocological Implications”

Ivars Kalviņš,

akadēmiķis, Zinātņu akadēmijas īstenais loceklis, Organiskās sintēzes institūta direktors:

Ideja, ka principā var attīstīties dažādas dzīvnieku vai augu sugas no tā ģenētiskā materiāla, kas mūsos ielikts, nav jauna – un tā tas arī notiek. Tā ir tā saucamā vienkāršā atlase. Bet neviena jauna dzīvnieku suga no citas sugas nerodas. Piemēram, govij ar melnām ausīm var piedzimt govīs, kam nebūs melnas ausis. Tādas govīs var atlasīt un radīt jaunu šķirni. Bet nevar rasties govīs no cita dzīvnieka, kas nav govīs. Un tādu radīt nav iespējams. Sugas, kā zināms, savā starpā nekrustojas. Un pat ja tās krustojas, tad viņu pēcnācēji nav auglīgi. Līdz ar to domāt par šāda tipa evolūciju nav vērts. Bībelē ir rakstīts, kā ir radīti zvēri, dažāda veida dzīvība un viss pārējais. Es personiski neredzu citu iespēju, kā viss varētu rasties. Jo, ja runājam par to laika periodu, par kādu mēs domājam, kad runājam nevis par zemes vecumu, bet par Visuma vecumu kopumā, tad varbūtība, ka viss ir radies nejauši, ir vienlīdzīga nullei. Matemātiskie aprēķini rāda, ka tāda iespējamība ir viens pret 10^{56} . Proti, tas ir skaitlis ar 56 nullēm – šo ciparu vispār ir grūti nosaukt. Tātad par to diskutēt ir neauglīgi.

Kas attiecas uz radīšanas stāstu, ir ļoti zinātniski tam ticēt. Nevienam nav teicis, ka mēs nevaram pētīt to, kas ir radīts. Mums ir bezgalība virzienā uz abām pusēm – sākot no makropasaules – Visuma, galaktikām – līdz pat šūnām un šūnu procesiem to iekšpusē. Vai līdz molekulām, kas visus šos procesus realizē. Vai līdz atomiem un to sastāvdaļām, un šo sastāvdaļu sastāvdaļām – bezgalība ir abos virzienos. Tas nozīmē, ka zinātne to varēs pētīt, kamēr vien cilvēki eksistēs.

Viktors Zēbergs,

prof. dr., Zinātņu akadēmijas goda loceklis, Fizikālās enerģētikas institūta laboratorijas vadītājs:

Akadēmiķis Edgars Imants Siliņš, viens no ievērojamākajiem Latvijas fiziķiem, organisko cietvielu fizikas skolas izveidotājs, savā grāmatā “Lielo patiesību meklējumi” pievēršas lielo paradigmu pētījumiem, kas ietver arī zinātnes un reliģijas attiecību problēmas.

Paradigma ir raksturīgo ideju un priekšstatu sistēma kādā

laikmetā. 20. gs. sākumā fizikā radās jauna paradigma. Jaunu paradigmu rada paradoksi, kurus nevar atrisināt iepriekšējās paradigmas ietvaros. Tas bija saistīts ar gaismas būtības izskaidrojumu: tā ir viļņu vai korpuskulu plūsma? Tas ir duālisma paradokss, kad abas teorijas var eksperimentāli pierādīt. Savā grāmatā E. I. Siliņš apraksta divu fizikas gigantu Einšteina un dāņu zinātnieka Nila Bora intelektuālo dueli vadošajos fizikas žurnālos un simpozijos, kas turpinājās vairāk nekā 10 gadus līdz Einšteina nāvei. Nilam Boram nebija mazāki nopelni kodolfizikas attīstībā kā Einšteinam, arī atombumbas izveidē un tās nosodišanā. Einšteins pārstāvēja viedokli, ka visu var izpētīt un determinēti aprakstīt. Bet Nils Bors paradoksu risināšanai izstrādāja komplementaritātes principu, ka “liela patiesība ir patiesība, kuras pretmets arī ir liela patiesība”, veidojot jaunu paradigmu. Tas nozīmē, ka nekad nevarēs visu izpētīt un izziņāt – zinātne turpinās to darīt bezgalīgi. Tas savukārt saskan ar Bībelē rakstīto, ka cilvēks uz šīs zemes nekad nevarēs visu izziņāt. Dievs šajā kontekstā parādās kā augstākās patiesības reprezentētājs.

Nila Bora jaunajai paradigmai un komplementaritātes principam ir liela nozīme arī cilvēka radīšanas izskaidrošanā. Joprojām par lielu patiesību tiek uzskatīta Darvina evolūcijas teorija, un dažās valstīs tikai tā tiek paredzēta skolu mācību programmās. Bet, saskaņā ar komplementaritātes principu, liela patiesība var būt tikai kopā ar pretmetu, un tā ir kreativitātes (radīšanas) teorija. Atmetot Bībeles mācību par Dieva radīto cilvēku, kas ir evolūcijas teorijas pretmets, tā kļūst par puspatiesību. Tādā veidā evolūcijas teoriju kā puspatiesību pēc komplementaritātes principa mēģina pārvērst par augstāko patiesību un kā tādu iekļaut skolu mācību programmās.

Nils Bors tiek uzskatīts par 20. gs. zinātnieku, atšķirībā no Einšteina, kas palika 19. gs. uzskatu valgos, ka visas parādības var ar formulām aprakstīt un līdz galam izpētīt (vairākus gadījumus ilga Nūtona mehāniskais determinisms).

Dānijas pētniecības centrā, netālu no senās Dānijas galvaspilsētas Roskildes, kurā Nils Bors darbojies, ir Nila Bora auditorija ar viņa krūšutēlu pie ieejas un stikla sienu, no kuras paveras skats uz jūru. Bet sarežģīts piemineklis, kurā autors mēģinājis ietvert gan komplementaritātes principu, gan atoma struktūras un kodola struktūras izskaidrojumu, ko veicis Nils Bors, atrodas Prinstonas universitātes (ASV) pagalmā. Akadēmiķa E. I. Siliņa grāmata “Lielo patiesību meklējumi” parāda, ka arī fiziķi savos pētījumos loģiskas domāšanas ceļā var nonākt pie atziņas, ka bez Dieva pasaule nav izskaidrojama, proti, ka Dievam ir jābūt.

Ainis Kaspars
Mācītājs Adventistu Auces un
Bauskas draudzē

Vai Bībelē ir KLŪDAS?

Kā mēs šodien uztveram Bībelē apkopotās 66 grāmatas? Vai mēs tās uztveram kā vēsturiskas liecības un faktus par tā laika notikumiem? Varbūt nemaldīgus Dieva iedotus burtu salikumus – tekstus? Šajā rakstā vēlos aplūkot divus skatījumus uz Pashā notikumiem īsi pirms Jēzus nāves.

Bībelē ir apkopotas 66 grāmatas, kas runā par Dievu. Katrs autors, kurš ir izteicies un vēlējis ar to dalīties, ir atklājis savu pārliecību un ticību par to, kā viņš ir piedzīvojis Dieva klātbūtni un Dieva atklāsmi. Tā ir vesela bibliotēka, kas vēlas mūs iepazīstināt ar visas eksistences iemeslu un jēgu – ar Dievu, kurš ir radījis mūs, kurš gādā par mums un atbrīvo mūs no tā lāsta, kurā esam nokļuvuši.

Bībeles divi datējumi par Jēzus nāvi

1. Atverot sinoptiskajos evaņģēlijos (Matejs, Marks un Lūka) stāstu par Jēzus notiesāšanu un pirms tam notikušajām pēdējām vakariņām, mēs lasām, ka evaņģēliju autori raksta, ka pēdējās vakariņas norisinās Pashā svētku laikā un ka Jēzus ar mācekļiem bauda Pashā mielastu (Mt. 26:17-22; Mk. 14:12-19; Lk. 22:7-20). Lk. 22:13-15: „Tie nogājuši atrada, kā Viņš tiem bija sacījis, un sataisīja Pashā jēru. Un, kad tā stunda pienāca, tad Viņš apsēdās pie galda

un apustuļi līdz ar Viņu. Un Viņš tiem sacīja: “Es esmu ļoti ilgojies šo Pashā jēru ar jums ēst, pirms Es ciešu.” Tam ir vairāki apliecinājumi:

- 1) Pashā bija jāēd pilsētā,
- 2) Pashā bija jāēd pēc saulrieta – naktī no 14. uz 15. datumu,
- 3) 14. datums ir diena, kad ir jākauj Pashā jērs, kā arī māja ir jāiztīra no visa rauga,
- 4) Pashā mielastu nedrīkstēja baudīt citā laikā.

Sinoptisko evaņģēliju autori raksta, ka pēdējās vakariņas ir notikušas Pashā svētku laikā un ka ceturtdienas vakars, kad viņi bauda šo Pashā mielastu, ir bijis 14. datums, un ka piektdienā ir bijis 15. nīšana mēneša datums.

2. Jānis, iespējams, tās pašas vakariņas vai arī līdzīgas vakariņas apraksta 13. nodaļā, tur netiek minēta ne vīna, ne maizes simbolu iedibināšana, bet viņš runā, ka šīs ir bijušas vakariņas pirms Pashā svētkiem. Jņ. 13:1- „Bet pirms Pashā svētkiem...” Tajā pašā laikā Jānis raksta, ka Pashā ir bijusi no piektdienas

uz sestdienu. Jņ. 18:28- „No Kajafas tie Jēzu ved uz pārvaldnieka pili. Bija agrs rīts. Paši tie neiegāja pārvaldnieka pilī, lai neapgānītos, bet varētu ēst Pashā jēru.” Jņ 19:14- „Bija sataisāmā diena pirms Pashā, ap sesto stundu. Un viņš saka jūdiem: “Redziet, jūsu Kēniņš!”” Jānis raksta, ka bija sataisāmā diena pirms Pashā, kad Jēzu nogalināja, un ka tajā gadā sabats ar Pashā bija vienā dienā. Jānis apgalvo, ka tajā gadā nīšana 14. datums ir bijis piektdienā, un 15. datums ir bijis sestdienā jeb sabatā.

Kāpēc ir divi šādi datējumi, vai kāds ir kļūdījies, vai tomēr tie ir tā uzrakstīti apzināti?

Bībeles pētnieki apgalvo, ka vēsturiski pareizāks datējums ir Jānim, jo maz ticams, ka ebreji būtu pieļāvuši Pashā svētku laikā notiesāt Jēzu, jo Pashā svētku laikā bija aizliegts darīt kādu darbu, un tas attiecās arī uz sindriju. Tā kā Jeruzāleme pirms svētkiem bija pilna ar svētceļotājiem, tas būtu liels dumpis. Tāpat noziedznieka at-

brīvošana ir ar noteikumu, ka viņš ir jāatbrīvo pirms svētkiem, lai var piedalīties svētkos. Tāpat Sīmaņa no Kirēnas nākšana no lauka ir maz iespējama tik svarīgu svētku laikā. Vai Bībele kļūdās? Vai evaņģēliju autori ir sajaukuši datumus vai aizmirsuši tā laika notikumu patiesos laikus? Varbūt evaņģēliju autoriem nav svarīgi atspoguļot vēsturiskos notikumus un stāstīt, kas un kad notika?

Manuprāt, Bībele nevēlas mūs informēt par vēsturi, par notikumiem, precīzi datēt laiku. Bībele ir garīga grāmata, kas vēlas skaidrot, KAS ir radījis šo pasauli, KĀPĒC tā ir radīta. Sešdesmit sešas Bībeles grāmatas mums stāsta par to, kā Dievs darbojas pie cilvēkiem, ko Dievs dara tavā dzīvē un ko Viņš vēlas, lai tu savā dzīvē saprastu.

Ko vēlas teikt sinoptiskie evaņģēliji?

Sinoptiskie evaņģēliji Jēzus pēdējās vakariņas, kas ir ceturtdienas vakarā vai naktī, sasaista ar Pashā vakariņām, apgalvojot, ka tas ir Pashā mielasts. Ebrejiem Pashā ir vieni no svarīgākajiem svētkiem. Tie ir kā piemiņas zīme par brīnumaino Dieva izglābšanu un izvešanu no četrus gadsimtus ilgās verdzības Ēģiptē. Tā bija jāatzīmē katru gadu nīšana mēneša 14. datumā, kad bija jākauj jērs un, saulei norietot, jāēd lielā steigā (sk. 2Moz. 12:1-14). 5Moz. 5:12-15 baušļu aprakstā ir atgādinājums sabata turēšanai, jo Dievs tevi ir atbrīvojis no Ēģiptes verdzības, kas aicina Pashā ievērot ne tikai vienreiz gadā, bet sabata svinēšanu sasaista ar Pashā jeb izvešanu no Ēģiptes, kas ir Pashā pamatā. Sinoptiskie evaņģēliji uzsver arī to, ka Jēzus šo vakariņu laikā diviem ēdieniem piešķir jaunu nozīmi – tas ir vīns un neraudzēta maize. Interesanti, ka viņš sevi nesasaista ar jēru un viņa asinīm, bet gan ar maizi un vīnu. Sinoptiskie evaņģēliji saka Mt. 26:26-28: „Bet, tiem vēl ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja, pārlauza un deva to Saviem mācekļiem un sacīja: „Nemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.” Un Viņš ņēma biķeri, pateicās un deva to tiem, un sacīja: “Dzeriet visi no tā. Jo tās ir Manas jaunās derības asinis, kas par daudzziem tiek izlietas grēku piedošanai.”

Jēzus jaunās derības asinis ir atgādinājums no vecās derības un apsolījums par jauno derību. Pēc Ēģiptes atbrīvošanas brīnuma tauta ar Dievu noslēdza

derību, ka viņi ievēros Dieva likumus un būs paklausīga tauta (sk. 2Moz. 24:3-8). Bībele stāsta, ka tik viegli tas neizdevās, tauta nepārtraukti novērsās no savas apņemšanās. Tad Dievs teica: Es slēgšu jaunu derību ar savu tautu, tā būs citādāka derība, jo es pārveidošu viņus pašus, es rakstīšu savu bauslību viņos pašos (sk. Jer. 31:31-34). Sinoptiskie evaņģēliji vēlas Jēzus Pashā vakariņas atspoguļot kā jaunās derības sākumu – Jēzus ir tas, kurš pārveido visus, Viņš ir Dievs ar mums, kas dod jauno atklāsmi par Dieva mīlestību un piedošanu. Lūka savā evaņģēlijā, aprakstot Apskaidrošanas kalna notikumus, raksta, ka Viņš ir tas, kurš izved tautu no verdzības (sk.

Sinoptiskie evaņģēliji vēlas Jēzus Pashā vakariņas atspoguļot kā jaunās derības sākumu – Jēzus ir tas, kurš pārveido visus.

Lk 9:29-32). Mūsu latviešu Bībeles tulkojumā tas gan nav pamanāms, bet oriģinālajā grieķu (koinē) tekstā ir teikts, ka Mozus un Elija ar Jēzu runāja par iziešanu, tur lietots grieķu vārds *exodon* (tulkojumā – iziešana, izceļošana). Iziešanas vārds automātiski sasaistās ar 2. Mozus grāmatas iziešanas notikumiem, jo tur aprakstītie notikumi tiek aprakstīti ar to pašu vārdu. Jaunās derības laikā tiek lietots Vecās derības tulkojums grieķu valodā – Septuaginta LXX, kurā 2. Mozus grāmatas nosaukums ir Exodos. Sinoptiskie evaņģēliji vēlas saistībā ar Jēzu uzsvērt to, ka tagad notiks īstā izvešana no verdzības, jo iepriekš veiktā izvešana no Ēģiptes nav atrisinājusi viņu problēmas – ebreji tāpat cieš, un apsolītā zeme, kur piens un medus tek, nav piepildījies. Bet Jēzus slēdz ar mums jaunu derību, tā ir apsolījuma derība, ka Dievs pats mūs pārveidos. Jēzus caur šiem simboliem – maizes un vīna veidā – sniedza pats Sevi. Tie šodien ir kļuvuši par simboliem mūsu brīvībai no grēka. Viņš mūs atbrīvo no grēka verdzības un ved uz apsolīto zemi – caur Dieva pieņemšanu mēs iegūstam brīvību.

Ko vēlas teikt Jāņa evaņģēlijs?

Jānis vēlas Jēzus nāvi sasaistīt ar Pashā jēru. Ja sinoptiskie evaņģēliji cen-

šas rādīt Jēzus cilvēcību, uzskaitot Viņa radu rakstus, vecākus, brāļus un māsas, tad Jānis iet pavisam citu ceļu. Viņš sāk ar to, ka Jēzus ir Dievs, kurš ir visa Radītājs. Viņš ir Gaisma, kas mājā pie savējiem, bet tie Viņu neuzņem. Jānis savā evaņģēlijā Jēzu parāda kā Dieva jēru, kas nes pasaules grēkus (sk. Jņ 1:29,36). Iziešanai no Ēģiptes svarīgs bija jērs, kas bija bezvainīgs, un pirms Pashā svētkiem jānokauj, ar tā asinīm bija jānosmērē durvju stabi un to pārsedze. Pashā jērs bija tas, kas izglāba visas ebreju ģimenes. Pashā laikā viņi to vienmēr atcerējās. Jānis to vēlas parādīt saistībā ar Jēzu, ka Jēzus ir īstais Jērs, kas mūs visus var pasargāt un izglābt. Jņ. 5:24 – „...kas

Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība, un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis dzīvībā.” Jānis to īpaši vēlas parādīt arī Lācara stāstā Jņ. 11:25,26 – „...”*ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu to tici?”* Jānis vēlas, lai lasītāji ierauga Jēzu kā savu Glābēju. Jērs bija plaši pielietots simbols vecajā derībā (sk. 3Moz. 5:17-19). To Jānis vēlas parādīt – Jēzus darbību var pielīdzināt tur zināmajiem upura simboliem un rituāliem. Jņ.20:31 – „*Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu Viņa Vārdā.*”

Kopsavilkums

Lai arī katrai grāmatai ir īpašs stāsts par Dieva darbu pasaulē, pētot katru stāstu atsevišķi, ir iespējams ieraudzīt daudz dziļāk, ko ar to ir vēlējies pateikt tās autors. Jēzus pēdējais mielasts un tā gada Pashā svētku datēšana nav vienīgie Bībelē aprakstītie notikumi, kam starp Bībeles grāmatām ir dažādas atšķirības aprakstā. Bībelē ir vairāki radīšanas stāsti. Tāpat ir dažādas interpretācijas tam, cik tad ilgi bija Izraēla tautas iekarojumi Kānaānā. Bet tomēr tā ir grāmata, kas mūs visus iedvesmo uzticēties Dievam.

Talsu draudzes koris 1964. gadā.

Savējo lokā 85 gadu jubilejā.

Inese Kaspars
adventistu Talsu draudzē

Draudzē kā BIŠU STROPĀ

Dažādas grūtības un pārbaudījumi, ar kurām mēs sastopamies, var izrādīties par vislielāko svētību, jo tieši grūtībās veidojas varenākie raksturi. Šoreiz uzklaušīsim Talsu draudzes cienījama vecuma brāli Kristapu Grīnbergu. Kamēr bišu dravā nosacīts klusums, izstaigāsim dzīves atmiņu labirintus.

1 924. gada 19. aprīlī Mārtiņa Grīnberga sievai Līnai piedzima Kristaps, Talsu apriņķī Pastendes pagastā „Nādnieku” mājās. Vēl atceros savus vecvecākus, kurus mana māte kopa, pienesa ēdienu gultā, man bija 3 gadiņi. Atceros, kā tēvs uzcēla māju, tajā ieguldot daudz darba – bija jāizcērt krūmi, jāizplēš celmi. Tad pārcēlāmies atkal uz sava vectēva māju. Bērniībā izbaudīju trīs reizes jurgošanos. Attālums no vienas mājas uz otru bija 35 km. Auto tad vēl nebija. Pārvietojāmies ar zirga vezumiem. Govis ar kājām gāja līdzī, mantas vezumā. Ja no rīta izgājām, tad vakarā nokļuvām jau galapunktā. Vēlāk tēvs man nopirka „Latvello special” velosipēdu. Tas gan bija liels prieks! Līdz 7 gadu vecumam man prātā stāvēja visjaukākās bērnu dienu atmiņas. Dzīvoju „Zaļkalnos”. Varēju izstaigāt tuvumā esošās ielejas, pakalnus, gravas, priecāties par skaistiem ziediem, sevišķi pavasarī, kad gravas noklātas ziliem vizbuliem, ielejas klātas dzeltenām purenēm. Cauru dienu varēju klausīties dzegužu kūkošanā, strazdu svilpošanā, baložu dūdošanā. Varēju sastapt dažādus dzīvniekus – āpsus, lapsas, zaķus,

stirnas. Tas bija laiks, kad izjutu iekšēju brīvību, saskaņu.

Jau 7 gadu vecumā bija jāiet ganos, nācās agri celties. Tad skolas laiks. Tā kā mājas bija patālāk, nācās palikt kopmītnē uz nedēļu. Biju arī mazpulka dalībnieks. Iemācījies daudz dažādu nodarbību, tiku radināts pie darba, vēlāk varēju palīdzēt tēvam lauku darbos. Jau bērniībā sapņoju kļūt vai nu par mežsargu, vai bitenieku.

Patiesība ir vienīgais drošais pamats, uz kā stāvēt – tā nav maināma. To var izsmiet, no tās var izbīties. Ja skatāmies pareizā virzienā, ja spējam saskatīt dzīves galveno mērķi, atliek vienīgi turpināt ceļu. Dievs mūs uzrunā katru savā laikā un savā veidā. Kad Dievs tevi uzrunāja?

Vecvecāki ticēja Dievam, piederēja Luterā konfesijai. Tanī laikā vectēva mājās „Nādniekos” pulcējās „mājas draudze”. No visām apkārtnējam mājām sabrauca daudz ļaužu un visu dienu runāja un lūdza, uz ceļiem nometušies stundām ilgi. Arī svēto vakarēdienu dalīja. Notika kristības. Atceros, manu jaunāko māsu Lūciju kristīja. Man daudz kas patika,

visi bija ļoti sirsnīgi, sasveicinoties arī mīļi sabučojās. Arī toreiz daudz diskutēja par dažādām lietām, līdzīgi kā mēs tagad sabatskolā mācāmies, pārrunājam.

Pēc vairākiem gadiem, kad jau biju pārcietis kara briesmas un izgājis izsūtījuma šausmas, gribēju satikt kādu no „mājas draudzes” dzīvi palikušajiem, bet neizdevās, jo visi bija tādi nobijušies. Bērniībā man un manām divām māsām Marijai un Lūcijai vecaistēvs un māte lasīja vakara lūgšanu no Bībeles, pēc tam, uz ceļiem nometušies, pielūdzām. Dažreiz arī nodziedājām kādu dziesmu. Tāpat pie galda lūdzām pieceloties. Baušļus lasīja, lai zinātu, ko drīkst un ko nedrīkst darīt, jo Dievs visu redz un visu dzird. Tas atstāja iespaidu uz visu mūžu, jo sevi uzturēju zināmās robežās, visur neskrēju līdzī un nedarīju, ko zināju, ka tā nedrīkst.

Ar bērnišķu izpratni ticēju, ka ir sargengēlis. Skolā man daudz palīdzēja ticības mācības, Dievs uzrunāja arī, kad dziedāju garīgas dziesmas. Pie iesvētībām, kad dzirdēju kora dziesmu „Kungs, līdzī nāc!”, izjutu neizsakāmu aizrautību, svētlaimīgu prieku visā ķermenī, ko pats nespēju saprast. Vēl

Dievs mani uzrunāja, kad sāku domāt, kāpēc citiem iet daudz labāk, un man jāpiedzīvo tik daudz grūtību un ciešanu. Ps. 73:16,17 – „Es to visu pārdomāju, lai saprastu, bet tas bija par grūtu manai saprašanai, kamēr es iedziļinājos Dieva noslēpumos un kļuva uzmanīgs uz to, kāds gals viņus sagaida.”

Pēc kara un izsūtījuma briesmām nodibināju ģimeni, mūs salaulāja mācītājs Matulis. Strādāju laukkopībā par brigadieru. Sieva Rasma uzticīgi audzināja abas meitiņas Dainu un Dzintru. Bet tad man gadījās veselības problēmas, un iepazinās ar Paeglīšu ģimeni. Iesākās pārrunas par garīgām lietām. Sāku nopietni lasīt Bībeli. Toreiz adventistu evaņģelizācijas sapulces notika svētdienās, un mani tur uzaicināja. No tā brīža nespēju atturēties, sajutu garīgas slāpes, kas nelika mieru. Lasot Bībelē par Kristus ciešanām pie krusta un augšāmcēlšanos, man kļuva skaidrs, kāpēc septītās dienas adventisti svēti 7. dienu. Un tā lasot Svētos Rakstus, arvien dziļāk un skaidrāk sapratu patiesību. Pie kristībām gannonācu pēc grūtiempārdzīvojumiem. Pagāja visa ziema, un vasarā 1964. gadā 22. jūnijā pie sludinātāja Lapas tiku kristīts Lejaslabiņu ezerā. Vēl zinu un atceros kristību novēlējumu, uzrakstītu Jes. 43:1-6 – ”Nebīsties, jo Es tevi atpestīju! Es tevi saucu tavā vārdā, tu esi mans!”

Cik gadus jau esi draudzē, kādus pienākumus esi veicis?

Nu jau draudzē aizvadīti 46 gadi. Vispirms tiku aicināts dziedāt korī, tad draudzkopības darbs, kuru vēl pildu. Par sabatskolas skolotāju aicināja strādāt sludinātājs Pokulis. Tāpat piektās dienas vakaros pēc kārtas bija jāvada lūgšanas stundas, tagad sabata rītos arī vadu. Dievkalpojumu atklāšana iznāca biežāk nekā pēc grafika, jo biju neiztrūkstošs katrā sapulcē, vienīgi, kad bija temperatūra vai gulēju slim. Vairākus gadus esmu bijis par draudzes vecākā palīgu. Biju arī revīzijas amatos. Esmu pieradis citus komandēt, pamācīt, aizrādīt. Mans dzīves draugs arī man atgādināja, ka man ir tāda daba citus komandēt, kā jau to biju apguvis kara laikā. Tad atkal laukkopības brigadiera amatā, un tā tas dabā nostiprinās. Visgrūtākais pašam sevi komandēt un pamācīt, ieraudzīt to apslēpto. Bet jāsaka atklāti, uz labo pusi jau iet.

„Mūsu dzīvības laiks ir 70 gadi, un ja kāds ļoti stiprs, astoņdesmit gadi, un

mūža ieguvums ir grūtums un bēdas. Tas paiet ātri, un mēs aizlidojam kā ar spārniem.” Ps. 90:10. Tātad arī tu esi „ļoti stiprs”. Vai tavs „mūža ieguvums ir grūtums un bēdas”, vai esi optimists un skaties pāri visiem pārbaudījumiem?

Pateicoties Dieva mīlestībai un Kristus žēlastībai, Svētā Gara vadībai un apsardzībai esmu, kas es esmu šodien. Un Viņa žēlastība nav bijusi veltīga manā dzīves gājumā. Jutos kā liels parādnieks par aizvadītā dzīves laikā saņemtām Dieva dāvatām dāvanām, vadību, paklausītām lūgšanām. Ps. 116:12- „Kā es atmaksāšu tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis? Es pacelšu svētības kausu un piesaukšu tā Kunga vārdu.” Visa šī 116. nodaļa apraksta manu dzīves gājumu. Tas nav bijis viegls. Mani svešniecības gadi ir 40 + 40, īsi un bēdu pilni ir mani mūža gadi. Kaut kas līdzīgs ar Mozu. 40 gadi Ēģiptē, un, kad sanāca nesaskaņas ar saviem cilts brāļiem, bija spiests bēgt uz Midiana zemi, un 40 gadi atkal skolā, tikai citā vidē. Lai izmainītu veco dabu – raksturu, ir nepieciešams ilgāks laiks. Man pirmie 40 aizvadītie gadi ir pārdzīvoti puse Ulmaņa valdīšanas laikā, sākot ar ganu gaitām no 7 gadiem, līdz pirmajai krievu okupācijai. Tie bija labākie bērnības gadi. Tad atkal vācu okupācijas gadi, un 19 gadu vecumā tiku mobilizēts, kur pavadīju līdz kara beigām. Trīs dienas tiku mājās pie savējiem, tad saņēma krievu zaldāti un aizveda uz nometni. Tur kādu laiku labojām dzelzceļu. Pēc tam tiku nosūtīts uz Tukuma cietumu un no turienes uz Jelgavu. Tad ap Jāņiem lopu vagonos nosūtīja uz Krieviju. Sākās grūtākais dzīves posms manā mūžā. Lai arī nevaru ne ar ko lielīties – lēģerī izcietu 1945.-46. gada zimu. Ik rītus redzot no barakas iznesot badā mirušos pa trīs vai vairāk, nekādu optimismu vairs atrast nespēju. Kājas knapi vilkās, tomēr darbā bez kādām atļaidēm jāizstrādā norma. Kaut nevienam tas vairs nebūtu jāpiedzīvo! Nedomāju, ka izcietīšu. Redzēju, kā pazīstami draugi, kuri daudz spēcīgāki par mani, izkrīt no ierindas. Citus izšķīro, ieliek speciālās barakās, lai atkopjas. Es tomēr nenokļuvi viņu vidū. Vēlāk radās uztraukums visā nometnē – kāpēc tik daudzi nomirst. Atklāja, ka pārtika, kas iedalīta gūstekņiem, tika pārdota par lielu naudu, bet mēs saņēmām vien pliku ūdeni un nedaudz maizes, tāpēc izsīka mūsu spēki. Kad nomainījās priekšniecība, drusku at-

spirgu, tā varēju izturēt.

Kad atbrīvoja no lēģera, tiku aizsūtīts uz Igauniju, kur pavadīju 3,5 gadus darba bataljonā. Kopā gandrīz 7 gadi pavadīti prom no mājām. Kas to visu nav izbaidījis, piedzīvojis, izcietis, tam grūti iedomāties, kādas izjūtas pārdzīvotas. Nežēlīgas attiecības cilvēku starpā bez mīlestības, līdzjūtības noved iznīcībā. Trūkst Dieva atziņas, Dieva bijības. Ja es nebūtu ticībā palāvis uz Dievu un viņu allažīgi piesaucis bēdās, tad arī neizturētu kā daudzi citi.

Svarīgs darbs mūsu garajā mūžā tiek paveikts pašu mājas četrās sienās, lai kādu amatu vai sabiedrisko stāvokli ieņemtu. Misijas darbs ģimenē. Tas ir uzdevums, ko cits nevarēs izdarīt mūsu vietā.

Protams, lielākā daļā ģimeņu bērni nospēd, kā vecāki rīkojas. Bērni visu redz un dzird. Atmosfērā laikā draudzei pievienojās abas meitas Daina un Dzintra, arī Dzintras vīrs Ivars. Sieva Rasma gan palika Luterā ticībā. Kaut gan dažreiz arī apmeklēja adventistu draudzi. Bet tad viņai uzbruka slimība, kas ātri progresēja. Ciešanu laiks bija īss. Pēdējā lūgšana, ko kopā lūdzām, tika uzklautā, jo aizmīga ar cerību uz augšāmcēlšanos. Tagad daudz ko pārdomāju. Lai atklātu Kristus mīlestību, kas ir sevis pilnīga aizliegšana – tas prasa lielu piepūli. Iedzimtā rakstura izmaiņa nemaz nenotiek tik ātri. Bieži vien mums pietrūkst gudrības, kas ir apsolīta, ja to lūdzam.

Kā jau pieredzējis bitenieks, tad labi pazīsti bišu dzīvi stropā – kāds čaklums, kāda kārtība, pat pēc bišu dziesmas varam pateikt, kā viņas jūtas. Arī mums draudzē ir katram savs uzdevums.

Bišu saime eksistē pēc noteiktas Dieva ieliktas kārtības. Katram vecumam ir zināma pienākuma apziņa. Bites ļoti ātri orientējas uz vajadzīgām harmoniskām norisēm. Viņas cieš, ja nav darba. Pēc smalkas dunoņas var pateikt, ka ir atrasts dzīvības uzturošais avots. Draudzes locekļiem gan nevajadzētu savilkties kamolā, kā to dara bites ziemā, kad darba nav. Mums nepieciešams pastāvīgi meklēt jaunus darba laukus, lai atrastu pazudošo, noklīdušo, lai atvestu mājās un priecātos kopā. Vairāk slavēt Dievu, krāt nezūdošu mantu. Uzturēt pastāvīgi labas attiecības ar Jēzu, stipri stāvēt ticībā, pacietīgi bēdās, pastāvīgi lūgšanās.

Valda Reķe,
Ģimenes kalpošanas
nodaļa

Mēs abi varam GŪT UZVARU

Laulāto dzīvi var salīdzināt ar koku, kam ir sakne, stumbrs un kas savā noteiktā laikā nes augļus. Abpusēja savstarpējās saskarsmes uzvara ir sakne, kas ir kā pamatmotīvs, no kuras izaug sapratne, kas ir koka stumbrs.

Vai šajā pavasarī plānojat iestādīt kādu koku savai ģimenei? Koks stāda visdažādāko iemeslu pēc, piemēram, peļņai, skaistumam, ražai, arī aizsardzībai kā dzīvžogu. Pazīstu ģimenes, kurās īpašos gadījumos stāda kokus – kādam no bērniem apprecoties, bērniem piedzimstot, kādā gadadienā, par piemiņu kādam īpašam notikumam. Tā ir kā ģimenes tradīcija, kas veido veiksmīgu un paliekošu ģimenes kultūru.

Cilvēki un koki

Laulāto dzīvi var salīdzināt ar **koku**, kam ir sakne, stumbrs un kas savā noteiktā laikā nes augļus. Abpusēja savstarpējās saskarsmes uzvara ir **sakne**, kas ir kā pamatmotīvs, no kuras izaug sapratne, kas ir koka **stumbrs**. Tā ir tāda sapratne, kas vispirms cenšas saprast otru cilvēku un tikai tad tikt saprasts pats. Pūles saprast un sadarboties. Tas ir

garais ceļš uz auglīgu, savstarpējā sadarbībā balstītu saskarsmi, tā ir spēja distancēties pašam no sevis un ieskatīties otra cilvēka domās un sirdī. No nostiprinātas saknes izaug dzīvotspējīgs un auglīgs stumbrs, no kura veidojas **augļi**, kas ir kā rezultāts – gala produkts, kas, savukārt, ir prieks un atalgojums par ieguldītajām pūlēm. Kristus savā Kalna svētrunā¹ arī lietoja cilvēka dzīves un sirds krājuma salīdzinājumu ar koku un tā augļiem. Viņš stāstīja, ka kokus pazīst pēc ražas, pēc to devuma. Jēzus Kristus norādīja uz divējādiem kokiem – nelāga un labus augļus nesošiem. Viņš runāja par cilvēkiem – labiem un ļauniem, kurus atpazīst pēc krājumiem sirdī. Nevar sagaidīt labumu no ļauna krājuma, un pretēji – no labestīga sirds krājuma skan uzmundrinājums, pateicība, prieks un

¹ Mateja evaņģēlijs 7:15-20; Lūkas evaņģēlijs 6: 43-45;

labestība.

*“Jo tas nav labs koks, kas nes nelāga augļus, nedz tas ir nelāga koks, kas nes labus augļus. **Ikkatru koku pazīst no viņa augļiem.** Jo no ērkšķiem nevar lasīt vīģes, nedz vīnogas no dadžiem. **Labs cilvēks no savas labās sirds krājuma izdod labu, un ļauns cilvēks no savas ļaunās sirds krājumiem izdod ļaunu. Jo no sirds pārpilnības mute runā.**”*

Ģimenes dzīve nav stāsts par diviem dažādiem blakus augošiem kokiem, tas ir kopīgs stāsts par vienu, dzīvotspējīgu koku, kas kalpo gan par patvērumu putniem, gan cilvēkiem, kas izdaiļo kādu dārzu un kas nes kopēju labumu – augļus visiem. Nonākot līdz sapratnei un radošai sadarbībai, divi cilvēki kopā var paveikt kaut ko, kas nes abiem daudz lielāku labumu nekā, ja kāds gūst vienpusēju uzvaru. Tā ir skaista un efektīva ģimenes kultūra ar mērķi,

lai ģimenes koks augtu kopējs, lai tā būtu abu kopēja uzvara, tas ir veids, kā meklēt risinājumu katrā dzīves dienā ar domu un jautājumu – kas ir tas labākais, ko katrs no mums šajā brīdī var piedāvāt?

Kāpēc nevienam nepatīk zaudēt?

Kopīgi radīt ko jaunu vienmēr ir satraucošs piedzīvojums. Tā ir nozīmīga domāšanas maiņa – vēlēties un darboties, lai no kopējās dzīves abi gūtu labumu, lai abi būtu uzvarētāji. Tā ir pāreja ģimenes iekšienē no domāšanas “es” uz “mēs”. Cik bieži un klasiski ir šī iekšējā vēlēšanās prasīt atbildību no otra cilvēka vai neizdošanās gadījumā vainot otru?

Nevienam nepatīk zaudēt. Uz to mudina arī mūsu sabiedrība, visās dzīves jomās nodrošinot vērtēšanas sistēmu – kurš ir labākais, kurš ir veiksmīgākais, kurš ir uzvarētājs? Konkurencē zināšanās, pienākumos, darba vietās, skaisuma konkursos, spēlēs un tiesas prāvās. Kas notiek ar zaudētājiem, kas notiek, ja neesmu labākais, ja neesmu veiksmīgākais, ja neesmu uzvarētājs, ja kāds vienmēr par kādu punktu, par kādu centimetru, par kādu līmeni ir labāks, pārāks, augstāks, izcilāks par mani? Vai tiešām dzīve ir tikai par veiksminiekiem un neveiksminiekiem?

Cīņa par uzvaru ienāk likumsakarīgi arī ģimenes dzīvē, tiecoties pēc autonomijas, identitātes, sacenšoties ar brāļiem un māsām, vecākiem pūloties saglabāt disciplīnu, vīriem un sievietēm cīnoties, lai panāktu savu. Taču kādas sekas ir šādai izvēlei? Kādu iespaidu tā atstāj uz bērniem? Kādas sekas uz laulību?

Mums ir taisnība. Mēs esam lielāki. Mēs esam spēcīgāki. Jādara pēc mana prāta, jo es esmu uzvarētājs. Tā ir neveselīga attieksme no vienas puses, bet no otras puses ir cietēja vai labprātīga mocekļa nostāja: dari vien ar mani tā, tad redzēsim, kas iznāks, es esmu mocekļis u.c. Vai šāda pieeja palīdz veidot auglīgas, ilgtermiņa attiecības ģimenē un laulībā, vai šāda “uzvarētāja/zaudētāja” nostāja neposta ģimenes koku un nemodelē kroplīgu iespaidu nākošajām paaudzēm? Liekas, ka vairāk rūp, kuram ir taisnība, nevis, kā būtu pareizi.

Vai tava laulība varētu būt veiksmes stāsts?

Veiksme laulībā nav mērojama ar bēr-

nu skaitu, ienākumu lielumu vai pensijas nodrošinājumu. **Veiksme laulībā ir abu laulāto ilgtermiņa mūžieguldījums**, tie ir centieni attīstīt uz abpusēju uzvaru balstītas attiecības. Tas ir vienīgais domāšanas veids un saskarsmes modelis, kas veicina uzticības un beznosacījuma mīlestības pilnas atziņas.

Veiksmes formulas atslēga laulībā balstās uz principu: **tam, kas citam cilvēkam šķiet svarīgs, jābūt tikpat svarīgam, cik svarīgs mums ir šis cilvēks**. Tā ir pāreja no “es” uz “mēs” attieksmi, no “mans” uz “mūsu” lēmumiem. Brīvības, jaunrades, vienotības un kopīgu panākumu izjūta rodama, ģimenes problēmu risināšanā, izvēloties šo pie-

un ka mums ir vēlēšanās mīlēt un ziedot, lai to īstenotu.³

Laulāto iespējas

Katra ģimene, laulāts pāris nedzīvo tikai sev, jo mēs visi esam daļa no sabiedrības, no kādas noteiktas kopienas vai varbūt pat vairākām. Vēl vairāk – katra kristīga laulība ir liecība par to, ka laulība var būt veiksmes stāsts, ka uz bībeliskiem pamatiem veidota dzīve ir iespēja, piedzīvojot neveiksmes, celties un gūt abpusēju uzvaru.

Paturot prātā, ka ikkatru koku pazīst pēc tā augļiem, arī katru laulību, katru pāri pazīst pēc viņu praktiskās dzīves, un ka labs cilvēks no savas labās sirds krājuma izdod labu, vēlos Lat-

Veiksmes formulas atslēga laulībā balstās uz principu: tam, kas citam cilvēkam šķiet svarīgs, jābūt tikpat svarīgam, cik svarīgs mums ir šis cilvēks.

ēju. Nevienam nav apgalvojis, ka tas ir viegli, nevienam tas nav viegli padarīt un nevienam tas neizdodas visu laiku un nepārtraukti. Nav dzirdēts bieži, ka cilvēki, nolemjot veidot ģimeni, stājoties laulībā, apgalvotu, ka mēs vēlamies neveiksmīgu dzīvi. Parasti cilvēki vēlas būt svētīti, laimīgi un veiksmīgi, gan kopā, gan katrs atsevišķi.

Veiksmīga ģimenes un laulības veidošana prasa kalpošanu un ziedošanos. Ja otru patiesi mīlam, un mums ir vienoti un augstāki mērķi, tad ziedošanās ir nebūtisku lietu iemaiņošana pret patiešām svarīgāko. Ziedošanās nes patiesu piepildījumu, jo pāreja no “es” uz “mēs” padara ģimeni par ģimeni.

Ģimenes dzīves eksperts un viens no 25 ietekmīgākajiem Amerikas cilvēkiem Stīvens Kovejs savā grāmatā “*Ļoti veiksmīgu ģimeņu septiņi paradumi*”² raksta, ka laulības un ģimenes būtība izpaužas pārpilnības attieksmē. Pārpilnības attieksme ir ģimenes gars un “mēs” attieksme jeb doma, ka pietiks visiem un ka pastāv nebeidzams skaits alternatīvu risinājumu vai labāku veidu, kā panākt, lai ikviens būtu ieguvējs. Patiesa tiekšanās pēc abpusējas uzvaras nozīmē, ka gribam, lai visiem būtu labi

vijas Adventistu draudžu savienības Ģimenes kalpošanas nodaļas komandas vārdā aicināt sekot līdzī piedāvājumiem piedalīties dažādās aktivitātēs šajā pavasarī un citos gadalaikos. Ja nav iespējas piedalīties pašiem, atbalstiet tos, kuri ir iesācēji gan ticības dzīves ceļā, gan savā laulības dzīvē. Nāciet kopā, lai vēlreiz pārliecinātos, ka divu cilvēku attiecību veiksmes atslēga ir kopējā sapratne un sadarbība.

Mūsu mērķis ir, kopīgi radoši darboties, liecināt, ka katrs pāris var gūt ilgtermiņa abpusēju uzvaru un tādējādi savu laulību veidot kā auglīgu koku par svētību pašiem un ikvienam, kas to iepazīst.

Ja atsaucaties aicinājumam kalpot cilvēkiem un vēlaties dalīties savā pieredzē un piedzīvojumos ar citiem pāriem un ģimenēm, par Ģimenes kalpošanas nodaļas plānotajām aktivitātēm sekojiet līdzī “Adventes Vēstīs” un/vai interneta mājas lapā www.paru.nometne.info. Ļoti iespējams, ka tāpat kā Jelgavu, Cēsis un Liepāju, jūsu pilsētu vai draudzi apmeklēs *Mīlestības ekspresis*. Uz svētīgu sadarbību!

2 Stīves R. Kovejs, *Ļoti veiksmīgu ģimeņu septiņi paradumi*. Apgāds Mantojums, 2010.

3 Raksta sagatavošanā izmantotas idejas no grāmatām “*Kopā uz mūžu*” (autori Dr. Hulians Melgosa un Anete D. Melgosa) un “*Sacred Marriage*” (*Svētā Laulība, tulkoj.*, autors Gary Thomas).

Dinaburgas CIETOKSNIS

Sveicināti! Vēlamies jūs iepazīstināt ar Daugavpils Adventistu draudzes Ceļa meklētāju klubu „Dinaburgas – Cietoksnis”. CM klubs Daugavpilī tika izveidots 2009. gada februārī, pēc tam, kad draudzes jaunieši bija apmeklējuši jauniešu un CM semināru Tīnūžos. Kluba veidošanā piedalījās visa Jauniešu un bērnu nodaļa. Pateicoties lielai uzņēmībai un draudzes atbalstam, jau pēc diviem mēnešiem sanācām uz pirmajām nodarbībām, kuru laikā izjutām lielas Dieva svētības un sapratām, ka esam uz īstā ceļa. Kluba nosaukumu veidojām tā, lai tajā atspoguļotos mūsu pilsētas un kluba būtība. Īpaša uzmanība tika pievērsta kluba karoga veidošanai, kluba karogs tika izveidots ar dziļu simboliku, tajā ir saskatāms cietoksnis, kas simbolizē izturību un drošu patvērumu, cietokšņa vārtu arku satur trijstūris, kas simbolizē Trīsvienību, un vēl aiz visa tā ir saskatāma varavīksne, simbolizējot Dieva derību ar cilvēku. Spilgti atmiņā ir iespiedušās CM nometnes, kurās izjutām īpašu Dieva tuvumu un saņemam svētības un uzklauštas lūgšanas. Ar smaidu sejās atceramies pirmo nometni, kas notika Gramzdā, netālu no Liepājas, uz kuru devāmies pavisam nelielā sastāvā, kopā mēs bijām

četri vadītāji un seši bērni. Tad nemaz nezinājām, kas tur īsti mūs sagaida, bija pavisam neliels priekšstats par to visu. Tur mēs piedzīvojām daudz jauna un neredzēta, bērniem bija liels prieks par nodarbībām un labi pavadīto laiku. Mūsu pirmajā nometnē pēc viesmācītāja uzrunas un uzaicinājuma viena no mūsu CM meitenēm nolēma ieiet kristību

ūdeņos, uzticot savu dzīvi Jēzum, par to mums bija dubults prieks. Nometnes laikā un pēc ikviens no mūsu kluba saprata, cik nozīmīgi ir piedalīties šajās nometnēs. Lielu pateicību mums jāizsaka Dobeles CM klubam, kurš mūs jo īpaši atbalstīja šajā nometnē. Vislielākās svētības un Dieva žēlastību mūsu klubs saņēma pēdējā nometnē, kas notika Talsu pusē Pācē. Šeit mēs saņēmām atbildes uz lūgšanām, paldies visiem, kas lūdza kopā ar mums par Alīnu. Šobrīd meitene

ir sveika un vesela, un nekas neliecina par notikušo. Šī bija tiešām liela Dieva svētība mums visiem.

Mūsu klubā tiek organizētas arī savas mazās nometnītes, kuras notiek vasarā, augusta vidū, tad mēs visi savācamies dabā pie ezera un tur pavadām trīs dienas, mācoties nozīmītes un pētot Bībeli, kā arī ļoti garšīgi paēdam un izklaidējamies, spēlējot dažādas spēles un atrakcijas. Vēl mums ir mazā ziemas nometne, tā mums notiek februārī vai martā, kad mēs svinam kluba dzimšanas dienu, tad mēs dodamies uz kalnu slidināties ar pūšļiem.

Par kluba darbību....

Klubs aktīvi iesaistās draudzes darbā, veidojot sabata dievkalpojumus draudzei, tas notiek divas reizes gadā. Bērniem ļoti patīk pašiem veidot priekšnesumus un runāt svētrunas. Vēl bērni aktīvi iesaistās misionāru darbā, dalot grāmatas un ADRA sagādātās dāvanas, un rādot priekšnesumus. Mēs esam braukuši uz Jēkabpili, kur rādījām priekšnesumu un vēlāk devāmies pilsētā, dāvinot iedzīvotājiem kristīgo literatūru, tad vēl esam braukuši ar programmu uz Ilūksti, Līvāniem un Daugavpils pansionātiem. Kluba darbību atzinīgi novērtē gan paši bērni, gan draudze.

Šobrīd mums ir desmit pastāvīgi Ceļa meklētāji un septiņi skolotāji, kuri aktīvi darbojas klubā.

Bērniem vislielāko prieku sagādā izbraucieni ārpus pilsētas un nozīmīšu mācīšanās, kaut arī Bībeles pētīšanas nodarbības bērniem dažkārt šķiet neinteresantas, viņi atzinīgi novērtē to, ka tādās ir, jo tās dodot viņiem izpratni par Svētajiem Rakstiem un Dievu. Klubā valda sapratne un draudzība, ikviens kluba dalībnieks, vai tas būtu mazs vai liels, ar cieņu izturas

pret ikvienu un novērtē to darbu, kas viņam ir uzticēts. Un ja nu gadījumā kādam kaut kas neizdodas, tad vienmēr tiks saņemts atbalsts un palīdzība.

Vēlētos novēlēt ikvienam, kurš darbojas kādā komandas darbā, tādu satiecību un draudzību, kādu ir izdevies sasniegt mums. Vēlētos jums novēlēt arī tik daudz bagātīgu svētību jūsu darbā, kādas mēs esam saņēmuši no Dieva!

Āvo Štopis

VIENĀDI UN TOMĒR DAŽĀDI

„Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis.” Jāņa 17: 21.

Dagnija Lapa,
adventistu Rīgas 1.
draudze

Tā bija Jēzus lūgšana, lai pasaule varētu ticēt. Kristieši dažreiz tik ļoti cenšas būt pareizi, ka rezultātā kļūst neiecietīgi viens pret otru, tiem pazūd iejūtība un sapratne vienam pret otru. Sākas dalīšanās pareizākajos un nepareizākajos, pasaulīgākajos un dievbijīgākajos. Taču cilvēki ir tik ļoti atšķirīgi viens no otra ne tikai doktrīnālajā izpratnē, bet arī personībā, raksturā.

Kā dzīvot kopā, ja esam tik dažādi? Kā piepildīt Jēzus vēlējumu?

Esmu atradusi trīs mūs visus vienojošus elementus.

1. No vienas perspektīvas mēs visi esam vienādi.

Mēs visi esam Dieva radīti un piedēram Viņam. Neskatoties uz cilvēces krišanu, kuras rezultātā mēs visi esam grēcinieki, Jēzus mūs visus mīl tieši tādos, kādi esam. Jēzus mīl tevi, mani un katru jauniņu tev blakus.

Brennans Mannings saka: „Dievs mīl tevi tieši tādu, kāds tu esi, nevis tādu, kādam tev vajadzētu būt.”

Mūsu cerība ir tikai Jēzus piedāvātā žēlastība, kas plūst no Golgātas kalna – tā ir dāvana visiem vienāda.

2. Ir lietas, kurās mēs esam dažādi un atšķirīgi.

Dievs radīja lielu dažādību. Paraugies uz ziediem, koku lapām, sniegpārsliņām – cik dažādas tās ir! Arī cilvēkus Dievs radīja dažādus, gan pēc izskata,

gan arī pēc rakstura un talantiem. Mēs pat nejutamies komfortabli, ja ieraugām, ka kāds ir atnācis uz dievkalpojumu vai saviesīgu vakaru tieši tāda pašā apģērbā, kāds ir mums. Dažādībā mēs jutamies labi, jo Dievs bija tas, kas radīja dažādību.

Dievs vēlas izdarīt lielas lietas caur mūsu dažādajiem talantiem un dotībām. Mums katram ir sava gaume: mūzikā, apģērba stilā, izklaidē gan arī daudzās citās lietās. Dievs tieši šo atšķirību grib izlietot, lai aizsniegtu tos (arī dažādos), kas Viņu vēl nepazīst. Kādēļ par to nepriecāties?

Man patīk stāsts par Jāzepu. Viņš, būdams jauniņš, uzticīgi pildot savu pienākumu, slaucīja faraona galminieka Potifāra istabu un tikpat uzticīgi to darīja arī cietumā. ”Kungs bija ar Jāzepu...” Dievam nav maznozīmīga darba.

Katrs Jāzepa dzīves posms bija Dieva izplānots, lai sagatavotu viņu Dieva nospraustajam uzdevumam kļūt par Ēģiptes pārvaldnieku.

Varbūt šajā dzīves posmā arī tev ir „jāslauka istaba” un tu jūties nenožīmīgs. Bet tas tā nav. Dievs caur tevi vēlas paveikt lielas lietas.

Problēma rodas tad, kad mēs šīs divas perspektīvas samainām vietām. Tajā ziņā, kurā esam visi vienādi, mēs reizēm mēģinām ieviest atšķirības. Lai gan ticam, ka vienīgais glābšanas ceļš ir atrodams ticībā Jēzum, kaut kur dziļi

zemapziņā mums liekas, ka Dievs raudzīsies uz mums labvēlīgāk, ja būsīm „dievbijīgāki” un „svētāki”.

No otras puses, mēs visus cenšamies novienādot, neskatoties uz atšķirībām. Mums liekas, ka mums visiem jābūt vienādiem – jādzied vienādas dziesmas, jāspēlē vienādi mūzikas instrumenti, vienādā stilā jāveic evaņģelizācijas darbs, jāpiedalās viena veida aktivitātēs utt. Un interesanti ievērot, ka katrs mēs esam pārliecināti par to, ka mana izpratne, mana gaume, manas prioritātes ir vienmēr tās pareizās, kurām visiem citiem ir jāpieskaņojas. Varbūt Dievs tevi šodien aicina līdzīgi Jāzepam slaucīt faraona istabu, lai vēlāk tu kļūtu par ārstu, komponistu, mūziķi, draudzes vadītāju utt.

Dieva radīšanas plāns bija – radīt mūs atšķirīgus un dažādus! Pieņemsim šo Dieva plānu cilvēcei! Mēs esam dažādi – sadarbosimies un nevis atšķirsimies!

3. Visbeidzot, mums nekad nevajadzētu aizmirst, ka tas ir Dievs, kas atgriež cilvēkus, nevis mēs.

Jēzus atklāja evaņģelizācijas panākuma formulu: „Bet, kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis. “Jāņa 12: 32 – Jēzus cilvēkus vilks pie Sevis ne jau mūsu pilnības vai nepilnības dēļ, bet gan Savas mīlestības dēļ. Dažādībā mēs taču varam būt vienoti ar vienu mērķi!

JAUNIETIS JAUNIETIM IESAKA

Grāmata, ko izlasīt:

E. Vaitas Kristus dziedinošā kalpošana. Grāmata ar praktiskām idejām, kā palīdzēt cilvēkiem mums apkārt. Tur arī rakstīs, kā pret cilvēkiem izturējas Jēzus. Ir dažādi ieteikumi veselīgai dzīvei.

Ko noklausīties?

Iesaku noklausīties Miķeļa Ābola dziesmu “Mana dziesma”. Dzirdot šo dziesmu, vienkārši gribas slavēt Dievu par tām lietām, kas man ir. Tā ir kā stāsts ar patiesiem vārdiem.

Ko redzēt?

Iesaku noskatīties filmu *Corageous*, kas ir iznākusi 2011. gadā. Filmas režisors ir tas pats, kurš ir izveidojis *Fireproof* un *Facing the Giants*. Filma ir par ģimenēm. Par vecāku un tieši tēva lomu ģimenē. Par to, kā kalpot Dievam no visas sirds un būt Viņa acīs krietnam darbiniekam.

Ieva Priede

ES ESMU DURVIS ***

Krā: Krū, beidzot tu esi mājās! Kur tu tik ilgi biji?

Krū: Šodien es esmu diezgan neapmierināts.

Mamma: Kas tad tev tāds slikts atgadījies?

Krū: Gribēju aiziet uz kino un beidzot noskatīties vienu kārtīgi niknu filmu par laupītājiem, bet man kino priekšnieks taisni knābja priekšā aizcirta durvis un teica, lai es dodoties mājās mazliet paaugties. Šādas filmas neesot priekš manis! Bet es taču neesmu nekāds sīkais! Šitā ar mani izdarīties! Aizcirst durvis deguna priekšā un sagandēt visu atlikušo dienu!

Tētis: Ja tā padomā, labi vien ir, ka tā notika.

Krū: Kā tu vari tā sacīt?

Tētis: Redzi, dažreiz ir pat ļoti labi, ka dažas durvis mums aizveras ciet. Skatoties jaunas filmas, tu atver savas sirds durvis ļaunumam, un tad ļaunums tiek tavā sirsniņā iekšā un sāk dzīvot kā tukšā istabā. Vai tu to tiešām vēlies?

Krū: Protams, es to nevēlos, bet interesanti, kā tad viņš, tas ļaunums, tur var tikt? Tikai nesāciet man stāstīt, ka sirdij var būt durvis!

Mamma: Var gan. Tad, kad esi dusmīgs, tad tu tās dusmas pats pa savām sirds durvīm esi ielaidis sirsniņā iekšā. Tev ir jāmacās atšķirt, kam sirds durvis var vērt vaļā un kam nē.

Krā: Jā, man tieši tā bija, kā tu, māmiņ, saki! Atceries, Krū, kad mēs kādu dienu lasījām stāstiņu par to, kā Jēzus atrada un izglāba aitiņu, kura bija nomaldījusies un sapinusies ērkšķos, un, man to

lasot, sirds bija pilna ar prieku!

Krū: Iznāk tā, ka sirds durvis priekam bija vaļā?

Mamma: Nu, jā. Tas kopā ar Jēzu ienāca tavā sirsniņā.

Krū: Taisni pa sirds durvīm iekšā?

Tētis: Nu, re, tu visu labi saproti.

Mamma: Tad, kad tu lasi mīļas grāmatas, skaties jaukas filmiņas, tad pats arī kļūsti mīļāks un jaukāks.

Krū: Sanāk tā, ka ir ļoti svarīgi, kas manā sirdī tiek iekšā un tur dzīvo?

Mamma: Tas patiešām ir pats svarīgākais!

Krū: Bet tas nemaz nav tik viegli! Vienmēr zināt, kam var durvis vērt vaļā, un kam nē.

Krā: Es zinu, kā neklūdīties. Vīdrosāk ir ļaut Jēzum dzīvot sirsniņā. Un tad, kad kāds klauvē pie sirds durvīm, tad jālūdz, lai Jēzus tās atver. Viņš gan vislabāk zinās, kurus ciemiņus laist iekšā, kurus nē.

Krū: Izklusās tiešām lieliski! Par šo vajadzēs nopietni padomāt!

INTERESANTI FAKTI

Tajās dienās, kad Jēzus dzīvoja, avju aplokiem nebija nedz durvju, nedz vārtu. Kaut kur iežogojumā bija atstāta atvērta ieeja, un gans nogulās šķērsām šai ieejai, lai neviens plēsīgs zvērs naktī nevarētu tikt iekšā un nodarīt kādu ļaunumu viņa avīm. Ja kāds to mēģinātu, tas viņu uz-

modinātu, un viņš to aizdzītu prom. Tādēļ, ja kāds zaglis vai laupītājs vēlētos nozagt vai nodarīt kādu ļaunumu avīm, tad tam būtu jāmeģina pārlīst pāri iezogojumam tā, ka gans nepamostos. Cilvēks burtiski varēja būt durvis.

Kam paredzētas durvis? Tās var atvērt un aizvērt. Tās cilvēkus un dzīvniekus var nelaist iekšā vai arī nelaist ārā. Tās ļauj vai neļauj ieplūst telpā aukstam vai karstam gaisam. Tās var stāvēt atvērtas, aicinot iekšā, vai būt cieši aizslēgtas. Tās pat parāda, kur doties. Ja kāds vēlas ieiet kādā ēkā, viņš nevar tā vienkārši iziet cauri sienai. To var izdarīt tikai pa durvīm. (Tikt iekšā varētu arī pa logu, bet tas parasti nozīmē kaut ko sliktu.) Vai Jēzus dara visas šīs lietas?

Atvērtas durvis. Kam Jēzus durvis atver? Kā redzams, Viņš atver durvis mīlestībai, draudzībai, pazemībai, nesavtībai, gaismai, patiesībai un visam citam labajam. Viņš vienmēr atver durvis katram, kas vēlas ar Viņu sarunāties vai Viņā klausīties. Viņš ar prieku uzņēma Nikodēmu, kad tas pie Viņa slepeni atnāca naktī, un Viņš bija pretimnākošs cilvēkiem, kas nāca no visas Galilejas jūras apkārtnes,

lai Viņu atrastu, Viņš bija pretimnākošs un laipns pat pret sievieti pie akas, kas, šķiet, nezināja, ko pati vēlas. Jēzus ir atvērts jebkam, ko kāds kādreiz vēlas Viņam sacīt, pat tad, ja tas ir kas negatīvs vai sāpīgs, ko Viņš cilvēkam lūgs atstāt. Kad Dāvids bija dusmīgs vai sašutis, viņš psalmos Dievam sacīja dažas patiešām briesmīgas lietas. Dievs neiedrošināja Dāvidu tā domāt, bet Viņš viņu tomēr neraidīja prom un neatteicās viņu uzklausīt.

Aizvērtas durvis. Kas ir tas, kam Jēzus durvis aizver? Visa Bībele stāsta, ka kādu dienu pavisam drīz Dievs reizi par visām reizēm aizvērs durvis visam grēkam, nepatiesībai, naidam, skaudībai, elku pielūgsmei, savtībai un lepnumam. Reiz cilvēki, kas būs pieķērušies šiem grēkiem, tiks atstāti aiz durvīm, bet tas ir tieši tas, ko Dievs nevēlas, lai tas notiktu, tādēļ Viņš tur durvis atvērtas tik ilgi, cik tas iespējams, aicinot cilvēkus nākt iekšā. Tas sākās ar Noa, kad viņš aicināja cilvēkus iekāpt šķirstā, un tas turpināsies līdz pēdējai dienai, kad cilvēkiem vēl būs iespējams izvēlēties nostāties Dieva pusē. Tad durvis tiks aizvērtas un grēks uz visiem laikiem tiks iznīcināts.

Uzdevums

Šajā uzdevumā vārdiem ir sajaukušies burti. Atrodi vārdus, kam Jēzus aizver durvis un kam Jēzus atver durvis! Uzraksti uz līnijām!

ATVĒRTAS DURVIS

teslīma
bītepasia
azarbīdud
mepībaza
vatsanībe
ablinīpa
misaga

AIZVĒRTAS DURVIS

bītasenica
meil
bītavas
dabeleikvī
pumnēls
ubīdkasa
sumdas

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piedzīvojums ar BĪBELI

Mārīte Lipska,
LDS Bērnu kalpošanas nodaļas
vadītāja

12. februārī Rīgā, Baznīcas ielā 12a notika seminārs „Piedzīvojums ar Bībeli”. Tas jau bija otrais seminārs. Pirmais bija 2010. gada februārī, kad apgūvām Veco Derību ar kustībām, bet šoreiz iepazīnām, kā pasniegt bērniem Jauno Derību ar kustībām.

Semināru vadīja Kristīne Rozefelde, Latvijas Bībeles Biedrības projekta „Piedzīvojums ar Bībeli” vadītāja. Lūdzu viņu nedaudz dalīties par šo projektu ar AV lasītājiem.

Kristīne Rozefelde, Latvijas Apvienotās Metodistu Baznīcas Jauniešu darba koordinatore un Latvijas Bībeles Biedrības projekta „Piedzīvojums ar Bībeli” vadītāja.

Piedzīvojums ar Bībeli ir projekts, kas sevī ietver jaunu, interaktīvu, ģeogrāfiski un vēsturiski precīzu un viegli saprotamu metodiku gan skolotājiem, gan bērniem. Manuprāt, vislielākā svētība no šī projekta ir tā, ka caur 56 Vecās Derības un 50 Jaunās Derības kustībām mēs apgūstam visu Bībeles lielo Dieva mīlestības stāstu! Bieži vien, stāstot atsevišķus Bībeles stāstus bērniem, mēs aizmirstam, ka tā ir tikai maza daļa, izņemta no konteksta jeb, kā es to saucu, Lielā Stāstā, kas ir visa Bībele. Kolosāli ir tas, ka šī metodika pasniedz tikai pamatus un precīzu Bībeles hronoloģiju, bet, lai izstāstītu stāstu kopumā – katrs skolotājs to drīkst izdarīt ar savām zināšanām un savu atklāsmi, ko Dievs viņiem devis. Manuprāt, vienreizēji ir arī tas, ka šī metodika ir pildīta ar dažādiem interaktīviem un atmiņu veicinošiem uzdevumiem un pārsteigumiem no Lielās Krāsainās Bībeles, kas mūsu projektā ir izveidota kā liela, skaista bibliotēka. Skolotājiem tiek dota iespēja arī apgūt drāmas, dažādu triku un kreatīvu metožu iesaistīšanu Bībeles stāstu stāstīšanā.

Lai arī es šos seminārus vadu nu jau divus gadus, katru reizi esmu ieguvēja no jauna – jo piedzīvoju citu kristīgu māsu un brāļu atklāsmes un Bībeles skaidrojumus, un dzīvas liecības. Man ir patīams prieks apceļot Latviju un redzēt tik daudz kristīgu māsu un brāļu, kas darbojas Dieva laukā un rūpējas par mūsu Latvijas bērnu garīgo izaugsmi – šajā brīdī lūzt visu konfesiju sienas, un mēs esam vienota ģimene vienotā kalpošanā. Lai ikviena kalpošanu pavada un stiprina vārdi, kas atrodami Psalmos 78:1-7. Āmen!

Aicināju arī divas skolotājas izteikt savu viedokli par šo metodiku.

Daina Žube, adventistu Korintas draudzes Bērnu kalpošanas nodaļas vadītāja

Tā kā šogad esmu uzsākusi darboties bērnu sabatskolā Korintā, Bērnu kalpošanas nodaļas seminā-

rā piedalījos pirmoreiz, un tas man bija patīkams atklājums. Pārsteidzoši bija iepazīties ar zviedru izstrādātu metodiku, kas māca bērniem pastāstīt visu Jauno Derību īsā, secīgā stāstā, ko pavada ar piemērotām kustībām. Tas ir gan izaicinājums skolotājiem – visu atcerēties un spēt veikli veidot kodolīgu stāstījumu –, tāpat arī bērniem aizraujošs atmiņas treniņš, turklāt ar iespēju izkustēties, kas tik ļoti patīk bērniem. Node-rīgi, lai parādītu kopainu par Bībeli. Un tad jau atkal var „ienirt” kādā no neskaitāmajiem Bībeles stāstiem. Domāju, noteikti savā darbā izmantošu šo metodiku. Paldies!

Anitra Rause, Cēsu „Sadraudzības” draudze

Esmu piedalījies abos semināros, ko vadīja Kristīne Rozefelde, un tie, manuprāt, ir bijuši vieni no vērtīgākajiem semināriem, kādus man ir nācies apmeklēt. Šī metodika ir lieliska! Tik saistoši pasniegt Bībeles stāstus – tas ir KOLOSĀLI! Mūsu „Sadraudzības” draudze jau ir izmantojusi šo metodiku, kopā ar CM klubu pilsētas skolās stāstot par Veco Derību un rādot Lielo Bībeli, bet ar nepacietību gaidām, kad pašiem draudzē būs sava. Tad varēsim rādīt abas daļas – Veco un Jauno Derību! Man šķiet, ka tas būtu lieliski – kopā ar bērniem domāt un meklēt interesantus priekšmetus, ko likt šajās „mazajās Bībeles grāmatiņās”, un iemācīt šo „stāstu” viņiem. Vēl man šķiet, ka jālūdz Dievam, lai atraisa mūsos atraktivitāti kā Kristīnei, un tad mūsu bērni sabatskolās un citur būs priecīgi!

Jāatzīst, ka ikviens semināra dalībnieks bija gandarīts par iegūtajām zināšanām un ar vēlmi izmēģināt savā draudzē šo brīnišķīgo metodi. Priecājos arī par tām draudzēm, kuras jau ir izmēģinājušas ar Lielo Bībeli iziet skolās un stāstīt Labo vēsti caur kustībām, kad vēl tikai bija iepazīta Vecās Derības metodika. Draudzes ir diezgan ieinteresētas šo projektu iedzīvināt savās draudzēs, un Bērnu kalpošanas nodaļa plāno, kā iegādāties Lielo Bībeli, ko var saņemt Zviedrijā. Priecīgā ziņa ir tā, ka ir cerības, ka vismaz viena Lielā Bībele drīz būs pieejama ar Baltijas ūnijas Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājas Rutas Zilgalves atbalstu.

Sirsnīgi pateicos visiem bērnu skolotājiem, bērnu nodaļu vadītājiem, kuri ar ieinteresētību seko līdz visām novitātēm, apmeklē seminārus, dāvā savu sirsnību un atbalstu. Lai Dievs bagātīgi svētī katra kalpošanu!

Citu konfesiju ziņas

Bokseris lūdz Dievu

Katoļu baznīca Filipīnās aicinājusi boksa superzvaigzni Meniju Pakjao kļūt par Bībeles vēstnieku, taču 32 gadus vecais atlēts pagaidām uz garīdznieku ierosinājumu nav atsaucies.

Bīskaps Pablo Virgilio Davids pastāstīja, ka aicinājis Pakjao iesaistīties Bībeles popularizēšanā katoļticīgo vidū. Garīdznieks cer, ka Pakjao varētu kļūt baznīcai par tikpat lielu atbalstu kā Filipīnās dzimušais izcilais amerikāņu futbola spēlētājs Tims Tebovs, kurš allaž uzsveris savu kristietību.

Pakjao uzskata par vienu no pasaulē izcilākajiem bokseriem, kurš pievērsies arī politikai. Viņš 59 cīņās ir guvis 54 uzvaras un panācis divus neizšķirtus, bet politiķa karjerā viņa lielākais panākums pagaidām ir iekļūšana Filipīnu parlamentā.

Par savu uzvaru iedvesmotāju Pakjao bieži piesauc Dievu, turklāt pirms un pēc cīņām viņam uz kakla ir rožukronis, taču savu daudzo draudzeņu un azartspēļu dēļ bokseris bieži tiek daudzināts tabloīdu medijos. Janvārī viņš gan teicās atguvis jaunu ticību Dievam, kas viņam sapnī aizrādījis par nevērību pret ticību. Kopš jaunās atklāsmes Pakjao kopā ar ģimeni ir iedziļinājies Bībeles lasīšanā.

Pastardienų vairs nesludinās

Amerikāņu pastardienas sludinātājs Herolds Kempings atzinis, ka kļūdījies, nosaucot Jēzus Kristus otrās atnākšana datumus un attiecīgi arī pasaules galu.

“Man atklāti jāatzīst, ka mums nav jaunu liecību, kas norādītu uz drīzu pasaules galu,” savā vēstījumā sekotājiem norāda Kempings. “Un lai arī nosauc dažādus datumus, es par to esmu zaudējis interesi.”

Sludinātājs, kurš atrodas slimnīcā pēc pārciestā insulta, vēl līdz nesenam laikam savā interneta mājaslapā un iknedēļas radioprogrammā turpināja izteikt prognozes par pasaules galu. 90 gadus vecais kalifornietis bija paredzējis pasaules galu pagājušā gada 21. maijā pulksten sešos vakarā, taču Kempingam un viņa sekotājiem par lielu pārsteigumu šī diena pagāja bez kādiem dramatiskiem notikumiem. Pēc tam pastardienas sludinātājs paziņoja, ka viņa iepriekšējos aprēķinos ieviesusies kļūda un saskaņā ar jaunajiem aprēķiniem pasaules gals pienāks 21. oktobrī, taču arī tad pasaule turpināja pastāvēt.

Lai izplatītu vēsti, Kempinga sekotāji pavasarī izvērtā masveida kampaņu, informējot līdziedzīvotājus par tuvojošos apokalipsi. Tikmēr mediju un interneta vidē Kempinga neveiksmīgais pareģojums izraisīja neviltotu jautrību gan ateistu, gan kristiešu vidū, jo Kempings jau iepriekš ir neveiksmīgi pareģojis pasaules galu – viņš to solīja 1994. gada 6. septembrī.

Polijā neļauj nēsāt krustņus

Polijas lidsabiedrība “LOT Polish Airlines” (LOT) nolēmusi aizliegt lidmašīnu apkalpes locekļiem atklāti nēsāt reliģiskus simbolus, tostarp arī tādas rotaslietas kā katoļu baznīcas krustņus. Šāds lidsabiedrības

lēmums jau izpelnījies kritiku Polijas konservatīvo parlamenta locekļu vidū, kuri to nodēvējuši par antikonstitucionālu un diskriminējošu. Parlamenta deputātes Anna Sobecka un Jolanta Ščipinska, kuras pārstāv konservatīvo partiju “Likums un taisnīgums”, ir pārliecinātas, ka šāds lidsabiedrības solis ir pretrunā Polijas konstitūcijai. Savukārt LOT preses pārstāvis lidsabiedrības aizstāvēbai uzsvēra, ka aizliegums attiecas uz visiem reliģiskajiem simboliem, ne tikai krustiem. “Noteikumi attiecas uz visiem simboliem, tostarp, piemēram, arī uz Dāvida zvaigzni,” viņš piebilda, norādot, ka lidsabiedrības lidmašīnas ik gadu pārvadā tūkstošiem dažādu ticību pasažierus, un LOT vienkārši vēlas izvairīties no kāda pasažiera aizvainošanas vai “negaidītas reakcijas”.

Savukārt Sobecka un Ščipinska ir pārliecinātas, ka šeit politikorektuma vārdā tiek apdraudēta reliģiskā brīvība, un norādīja uz līdzīgu gadījumu Lielbritānijā, kur lidsabiedrība “British Airways” galu galā bija spiesta no šāda aizlieguma atteikties. 2006. gadā kāda “British Airways” darbiniece tika aizsūtīta mājās, jo atteicās pakļauties darba devēja tolaik noteiktajām ģērbšanās prasībām, kas aizliedza nēsāt reliģiskus simbolus redzamās vietās. Sieviete izdevās iemantot toreizējā Lielbritānijas premjerministra Tonija Blēra atbalstu, un viņa atgriezās darbā 2007. gadā, kad “British Airways” mainīja savu politiku attiecībā uz darbinieku apģērbu.

Reliģiskā Disnejlenda

Polijā ultrakonservatīvās radiostācijas “Radio Maryja” dibinātājs tēvs Tadeušs Ridziks netālu no savas dzīvesvietas Toruņā gatavojas atvērt reliģisku tematisko parku, vēsta Polijas Radio.

Mediju magnāts tēvs Ridziks, kuram jau pieder radiostacija, televīzijas kanāls, laikraksts un mediju centrs, tagad strādā pie vērienīga projekta ar nosaukumu “Polija in Tertio Millennio Centre” (“Polija trešajā tūkstošgadē”), kas būs reliģisks tematiskais parks ar baznīcu pasaku stilā, viesnīcām, milzīgu akvaparku ar SPA, sporta zāli, konferenču zāli, veikaliem un restorāniem. “Reliģiskajā Disnejlendā” būs arī jahtu piestātne un amfiteātris pie Vistulas upes, ziņo Ridzika laikraksts “Nasz Dziennik”.

Tēvs Ridziks vēlas, lai “Polonia in Tertio Millennio” kļūtu par Polijas galveno reliģisko centru, aizēnojot gadsimtiem seno Čestohovu.

Lēš, ka tematiskais parks varētu izmaksāt vairākus miljonus zlotu, un radiostacija “Radio Maryja” jau lūgusi klausītājus ziedot naudu šim projektam.

Kāds ir teicis, ka divu cilvēku attiecību veiksmes atslēga
ir viņu kopējā sapratne un sadarbība.

Šajās pāru dienās kopīgi domāsim par "es" un "mēs" būtību,
radoši darbosimies, lai gūtu abpusēju uzvaru saskarsmē un lai veicinātu
beznosacījumu pilnas ilgtermiņa attiecības.

Ļaujieties šim piedzīvojumam kopā ar sev vistuvāko cilvēku!

4.-6. maijs, 2012.gads

Viesu nams "Bille", Amatas novadā, Drabešu pagastā

Organizē SDA Latvijas Draudžu savienības

Ģimenes kalpošanas nodaļa

Informācija un pieteikšanās līdz 15.aprīlim - paru.nometne@gmail.com

Piesakoties līdz 1.aprīlim - atlaide Ls 20